

YENİ
EVREDE

MÜCADELE BİRLİĞİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HERŞEY EMEĞİN OLACAK!

CHE YÜZYILI SÜRÜYOR

- Kabaran Devrimci Mücadele Dalgası
- Mücadelenin Geldiği Yer
- Ve Perde Açılıyor
- Şan Olsun 19 Aralık Savaşçılarına
- Özgür Basın Susmayacak
- Emekçiler 21 Aralık'ta G(ö)revdeydi

FABRİKALARIN ATILMASI
SİYASİ İKTİDAR
HERŞEY EMEGIN OLACAK.
MÜCADELE BİRLİĞİ PLİ

DÜNYA EMEGIN OLACAK

KABARAN DEVRİMCİ MÜCADELE DALGASI

Proleter devrimci bilinç ve mücadele kitleler arasında büyük bir hızla geliyor ve yayılıyor. Bunun etkisiyle her gün çok sayıda yeni insan devrimci mücadeleye katılıyor. Artan kitlesel katılımı devrimci mücadele sıçramalı olarak büyüyor, geliyor ve güçleniyor.

Bu topraklar, Türkiye ve Kürdistan, son yüzyılın en şiddetli ve en uzun iç savaşlarından birini görmüştür. Büyük bir savaşımdan geçen halklar, politik alanda kendilerini geliştirecek deneyimler edinmişlerdir. Politik deneyimin yanında, burjuvazinin sınıf egemenliğine karşı doğrudan devrimci mücadelenin de zengin birikimine sahiptirler.

Tüm bu deneyimler, birikimler, yetenekler ve nitelikler varlıklı azınlığı yenilgiye uğratmak, yoksulluk ve sefalet içindeki yığınların devrimci mücadelesini zafere ulaştırmak içindir. Ve ancak emekçilerin, proletaryanın zenginler sınıfı üzerinde başarıya ulaşması için kullanıldıklarında pratik bir değerleri vardır.

Eyleme dönüşmeyen görüşlerin pratik değeri hakkında konuşmak boş gevezelikten başka bir şey değildir.

İşçi sınıfı, ezilen ve sömürülen kitleler bugün farklı bir konumda bulunuyor. Önceki döneme göre daha deneyimli, daha örgütlü ve bilinçli. Her tarafta kendi kolektif istekleri doğrultusunda hareket ediyor. Mücadele her yönde ileri bir noktada devam ediyor.

Verili koşullarda karşıt toplumsal kutupların arasındaki nesnel ilişkiler değişime uğramıştır. Eski ilişkiler, eski dönem geride kalmıştır. Kapitalist sınıf, proletaryanın süreci belirleyici bir güç olarak belirgin biçimde öne çıkmasını engelleyemiyor. Bu durum, işçi kitlelerinin büyük bir tutku ve coşkunlukla ileri atılmasını getiriyor.

İşçi sınıfı ve emekçiler eski tarihsel döneme son vermeye kararlı. Tekelci burjuvazinin egemenliğini yıkmak ve emeğin egemenliğini kurmak için engel tanımaz bir mücadeleyi durmadan yükseltiyor.

İşçilerin ve halkın başkaldırıları arttıkça ve egemen sınıfın iktidarı derinden sarsıldııkça, burjuvazi ve burjuva partileri daha bir saldırganlaşıp, alçalıyorlar. Sistemin derinleşen çelişki ve çatışmaları temelinde kabaran devrim dalgası yükselişe geçtikçe devrimci kitlelere ve öncülerine karşı uygulanan burjuva terör en üst noktaya vardiiriliyor.

Sömürücü azınlığın artan baskılarına, yoğunlaşan saldırılarına ve genel tavrına bakarak, emekçilerin devrimci hareketinin he-

defleri doğrultusunda sağlam adımlarla ilerlediğini anlayabiliriz.

Öznelci bir yaklaşımla devrimci durumu yadsıyanlar pratikte ise bunun sonuçlarıyla karşılaşılıyorlar sürekli olarak. O zaman kendi görüşlerini, politika ve taktiklerini bir kenara atmak zorunda kalıyorlar. Gösteriler, ya burjuvazinin egemenliğine karşı doğrudan devrimci bir çatışma biçimini alıyor ya da protesto biçiminde geçiyor. Yani mücadele içinde ve eylem halinde olmak süreklilik kazanmıştır.

Devrimci durum gerçeğini doğru biçimde kavramanın önemi hareketin pratik gelişimi içinde, kendisini tüm çarpıcılığıyla göstermektedir. Eylemler tarafından sürüklenmek yerine mücadeleye yön verme, öncülük etme, bilinçli çabası ön plana geçer.

“Toplumsal barış” yanlısı oportünist ve reformist sosyalistler, emekçilerin yığınsal devrimci eylemleri tarafından kapitalistlere karşı doğrudan politik mücadeleye katılmaları zorlanmadıkça, onların politik çizgileri dolambaçlı yollara başvurmaktadır.

Sınıf mücadelesi ve devrimci olmaksızın sosyalizme varabileceklerini sanıyorlar.

Devrimci mücadeleyi, ayaklanma ve devrimi örgütlemek ciddi hazırlıkları gerektirir ki, bu da onları aşan bir görevdir. Onlar için devrim yalnızca bir propaganda sorunudur. İş devrimi pratik olarak örgütlemeye, onu sloganlar dünyasından çıkarıp gerçek yapmaya gelince burada onların söyleyeceği bir söz yoktur. Kısacası devrime önderlik etmek ve başarmak onlara göre değildir.

Emekçilerin özlemlerini gerçekleştirmek için mücadele etmeyenler burjuvazinin peşine takılır, onların bir oyuncuğu olur. Sınıf mücadelesi öyle bir noktaya vardı ki, burada ikircikli tavır, karışıklık, devrimci bir perspektiften yoksunluk, sermaye güçlerinin ve onların partilerinin egemenliği altına girmek demektir.

Devrimci mücadelenin yarattığı gücü ve halkların verdiği büyük desteği devrim için harekete geçirmek yerine, bu gücü zengin azınlıkla uzlaştırmak için kullanan, bunun için varlıklı sınıfa çağrı üzerine çağrı yapanların emekçi ve ezilen yığınlarda yol açtıkları güvensizlik gittikçe derinleşiyor. Sınıfın mücadelesini değil, sınıf işbirliği politikasını takip edenlerden kaynaklanan büyük güvensizlik, halk yığınlarının en kritik, en belirleyici, sonucu bağlayıcı bir anda eylemsiz kalmalarını getirebilir.

Toplumun efendileriyle uzlaşma yanlıla-

rını sürekli sert bir biçimde eleştirmemiz, teşhir etmemiz ve mahkum etmemiz bundandır. Ve bu sınıf savaşının geleceğiyle bağlantılıdır.

Devrimin hem maddi temeli oluşmuştur hem de devrimin toplumsal gücü oluşmuştur. Tüm sorun devrimin toplumsal gücünü, emeğin tam kurtuluşu hedefiyle harekete geçirmekte.

Devrimin koşullarından söz ederken, buna dünyada büyük bir sıçrama gösteren gelişmeleri de katmak gerekir. Kapitalizme karşı yükselen küresel başkaldırı, emperyalist kapitalist sistemi derinden sarsarak devrimin şartlarını olgunlaştırdı. En güçlü kapitalist ülkelerde de devrimci durum ortaya çıkıyor ve hepsinde arka arkaya ayaklanmalar gündeme geliyor.

Bizim uzlaşmacı sosyalistlerimiz, dünyada tüm devrimci mücadeleleri hararetle alkışlıyorlar fakat dünyadaki devrimler ve ayaklanmalarla bu topraklarda gelişen devrimin bağını kuruyorlar.

Ne proletaryanın enternasyonal sınıf mücadelesiyle, tek tek ülkelerdeki sınıf mücadelesinin bağını kuruyorlar, ne de proletaryanın ve halkların savaşımı temelinde gelişen dünya devriminin her ülkedeki devrim mücadelesiyle ilişkisini ve etkisini görebiliyorlar. Onların kafalarında sınıf mücadelesi birbirinden kopuk biçimde var.

Son yıllarda dünya işçi hareketi büyük bir ilerleme gösterdi. Gençlik hareketi de aynı şekilde büyük bir atılım yaptı. Mücadele görevleri belirlenirken bütün bu olgular kesin olarak bilince çıkartılmalı.

Kapitalizmin ekonomik krizinin tetiklemeyle eski toplumsal sistemin sert bir çöküşüne girmesi, burjuvazinin süreci belirleme rolüne büyük bir darbe vurmuş ve zayıflatmıştır. Buna karşın toplumdaki sınıfsal ve politik ağırlığı belirgin olarak artan işçi sınıfının süreci belirleme rolü ön plana çıkmıştır.

Kapitalist toplumda yaşanan alt üst oluşlar kapitalist birikimin kaçınılmaz sonuçlarıdır: Bir kutupta zenginlik ve lüks diğer kutupta emekçilerin sefaleti, baskı altında tutulması, yaşamın bezginliği ve bunların kaçınılmaz sonucu git gide artan ayaklanmalar.

Hiçbir kapitalist ülke toplumsal devrimden çok uzak değildir. Her tarafta olgunlaşmakta olan dünya devrimidir.

C.DAĞLI

MÜCADELENİN GELDİĞİ YER

İşçi sınıfının pratik, politik görevleri saptanırken, gerçek proleter devrimci hareketin kitlelerin üzerindeki etkisi, nesnel durumu, sınıflar arasındaki güçler dengesinin değişimi kesin olarak göz önünde tutulmalıdır. Sorun önceki dönemden farklı olarak ele alınmalıdır.

Öncelikle, devrimci sınıfın, işçi sınıfının ve onun devrimci hareketinin durumu ve geldiği yer doğru kavranmalı. Bu da iki yönde ele alınabilir. Nicel olarak ve nitel olarak. Nicel olarak, işçilerin sayısı, nüfusa oranı sürekli artmaktadır. Sermayenin büyümesi, mülksüzleşme, proleterleşme sürecinin hızlanması sonucu işçilerin sayısı daha da büyümektedir. İşçilerin sayısının genel nüfusa oranı, yirminci yüzyıl toplumsal devrimler sırasındaki işçilerin sayısı ile karşılaştırıldığında, bizde bu sayının ve oranın daha büyük olduğu görülecektir. İşçi sınıfının artan niceliği, devrimin gerçekleşmesinde ve proletaryanın sürükleyici önder rolü için önemli bir etkidir.

İşçilerin nitel olarak gelişimi iyi anlaşılmalı. Bu topraklarda süren sınıf mücadelesinin uzun bir tarihi var. Emekçi sınıf bu mücadele içinde, mücadeleye dayanarak gelecek savaşlar için önemli deneyimler elde etti. Bugün önceki dönemlere göre daha bilinçli ve örgütlü olarak davranıyor. İşçi kitlelerin içinde devrimci işçilerin sayısı ve ağırlığı artıyor.

İşçi sınıfının yanında kapitalist sistem tarafından ezilen ve sömürülen, baskı altında tutulan ve bu yüzden sömürücülere karşı mücadele içinde olan geniş bir kitle var. Kapitalist egemenliğe karşı büyük bir öfke içinde olan emekçi kitle potansiyeli her geçen gün, devrimci mücadelenin, devrimci eylemlerin etkisiyle harekete geçiyor. Kapitalist sınıf egemenliği, işçi ve halk kitlelerinin saldırısı altında zayıf düşüyor.

Kitlelerin devrimci mücadelesi yıllardan beri var. Öğrenci gençliğin olsun, aydınların olsun, kent ve kır yoksullarının olsun, kapitalist sömürü düzenine karşı verilen devrimci mücadelenin uzun bir tarihi var.

Birleşik devrimin çok önemli bir gücü

ve bileşeni olan Kürt halkının büyük devrimci mücadelesi çok ileri bir noktaya gelmiştir.

Devrim büyük bir kitle gücü ve olanaklar yarattı. Gerçek devrimci güçlerin yapacağı, varolan sınıf ve kitle araçlarını, malzemeyi ve kitle gücünü iktidar hedefiyle harekete geçirmektir ve yönlendirmektir.

Şimdiye dek sık sık bu topraklarda süren devrimci mücadelenin gelişim süreci üzerinde çeşitli yönleriyle durduk, dersler, sonuçlar çıkardık. Verilen mücadele büyük ve yoğun devrimci bir mücadele olduğu için dönüp başka yönleri üzerinde tekrar irdeleme yapacağız.

Sınıf mücadelesinin kitle mücadelesinin, devrimci mücadelenin geçmiş deneyimleri ve gelişim sürecini irdelerken, değerlendirme yaparken asıl olarak sınıf savaşımının geleceği için sonuçlar çıkarıyoruz. Bugüne dek, önceki dönemin büyük olaylarından önümüzdeki mücadeleler için dersler çıkardık hep.

Mücadele bugün öyle bir döneme girdi ki, kitleler ilk büyük kapışmada zafere ulaşmak zorunda. Bu dönemde verilen savaşım belirleyici nitelikte savaşım olacaktır. İşçi sınıfı ve halk ancak savaşım en yüksek biçimine, bir sıçrama noktasına, bir ayaklanmaya vardırırlarsa zaferi elde edilebilirler. İşçi sınıfı hareketinin, emekçi hareketinin, halk hareketinin geldiği yer burasıdır. Sınıflar mücadelesini karara bağlayacak olan devrimci halk ayaklanmasıdır.

Bunun dışındaki bir anlayış; çalışma ve mücadelede dönemin zorunlu kıldığı görevlerin gerisine düşmek, sınıf savaşımının gelişimine ayak uyduramamak olur.

Diğer tüm mücadele biçimlerinin, tüm çalışma ve pratiğin bağlanması gereken yer burasıdır. Çünkü yalnızca bir halk ayaklanması, iç savaşın en üst düzeye vardırılması demek olan bir ayaklanma bizi devrim hedefine götürebilir. Yalnızca ayaklanmayla tekeli kapitalist egemenliği yıkabilir ve en yaşamsal sorunlarımızı çözebiliriz.

Koşullar bir ayaklanma noktasına gelmişse, ayaklanmayı örgütlemek yerine,

günlük başarılar peşinde koşmak, kitleleri oyalamak, en kritik çarpışmayı geleceğe ertelemek ve burjuvaziye en zor anda yardım etmek demektir.

Fakat oportünist ve reformist hareketler güncel olan ve pratik görev konusu olan devrimci halk ayaklanmasına yönelmezler çünkü günümüzün ana görevinin devrimi gerçekleştirmek olduğunu kavrayamıyorlar.

İçinde bulunduğumuz nesnel koşulları, nesnel durumu ve uzlaşmaz sınıf çelişkilerinin gelişme derecesini anlayamayanlardan, bu durumdan ileri gelen işçilerin, emekçilerin devrimci tarihsel hareketini ve bu hareketin kritik bir noktaya gelip dayandığını anlamalarını bekleyemeyiz.

Somut koşulların gerçek ve tam bir teorik tahlilini yapamayanların taktiği, politik görevleri belirleme yöntemleri, nesnel durumun kavranmasından uzak ve bilimsel bir yöntem yerine, öznel çıkarsamaya dayanır.

Her gün oluşan ve gün gün artan, hızlanan, şiddetlenen toplumsal ve politik olayları çok yönlü, bütünlüklü, diyalektik gelişmesi içinde yani karşıtların mücadelesi olarak, gerçek temelleriyle birlikte ele almadıkları için, bu olayların bir devrimi gündeme getirdiğini açıklayamıyorlar.

Bu çevreler, ne denli kendilerini devrimci, sosyalist olarak görseler ve göstereseler de, sınıflar arasındaki çelişki ve çatışmaların zorunlu olarak geldiği ayaklanma karşısındaki tutumlarıyla belli olur gerçek durumları. Bilimsel sosyalizmi, proletaryanın enternasyonal deneyimlerini ne ölçüde kavradığımız, devrim karşısındaki pratik tavrımızla, devrimin başarısı için yapacağımız somut hazırlık ve çabalarımızla kendini gösterir. Burada pratiğe, pratiğin gerçek devrimci niteliğine bakılır. Kendileri için söylediklerine değil, ayaklanma ve devrim yönünde harcadıkları somut çabalara bakılır.

İşçi sınıfının, kitlelerin devrimci politik savaşımının bir sıçrama noktasına, tarihsel bir dönemece, bir ayaklanma aşamasına geldiği dönemler olmuştur. Tam

bu momentte sıçrama yapılamadığı, buna cesaret edilemediği için ileriye gitmek, oradan hedefine varmak isteyen kitleler beklentiye sokulmuş, oyalanmış ve geriye çekilmiştir.

Bugün de kitleler kesin bir kararlıkla, savaşçılık ve güçle temel istemlerini gerçekleştirmek için sürekli sokakta, mücadelede, eylemde. Fakat iktidarı ele geçirme devrimci perspektifine sahip olmayanların engellemeleri yüzünden o büyük sıçramayı yapamıyor. Bu durumda devrimci kitleler, uzlaşmacı küçük burjuva politik hareketlere rağmen onların dışında, gerçek devrimci güçlerin önderliğinde savaşımını daha ileri aşamalara vardıracağıdır.

İşçilerin, halk kitlelerinin mücadelesi belirleyici aşamaya kolay gelmemiştir. Emeççi hareketi, halk hareketi, Kürt halk hareketi, tekelci kapitalist güçler ve faşist devletle kesin bir hesaplaşma anına, o kritik noktaya gelene dek çok sert ve şiddetli politik ve toplumsal savaşım sürecinden geçti.

O halde bütün becerimizi, bütün yeteneğimizi, bütün savaşçı kapasitemizi ve bütün gücümüzü bu noktaya yoğunlaştırmalıyız. Proleter uyanıklığımız, ileri görüşlülüğümüz kendini burada belli eder.

Mücadelenin sonucunu karara bağlayacak bir dönemin içindeyiz. Güçler dengesinde değişim, tüm nesnel gelişmeler, devrimci mücadelenin yığınsal nitelik kazanması, mücadeleyi kesin sonucuna dek götürme olanağı sunuyor bize.

Kitleler, mücadelenin çeşitli alanlarında sermaye egemenliğine karşı varolan güçlerini harekete geçiriyorlar. Sermayenin emeğe ve doğaya karşı yürüttüğü saldırılara eylemlere yanıt veriyorlar. Bu sırada dayanışmanın ve ortak hareket etmenin iyi örneklerini veriyorlar. Fakat tüm çabalara ve verilen kavgaya karşın yine de kitlelere yönelik kapitalist saldırılar durmadı. Kapitalistler saldırılarını arttırarak, yoğunlaştırarak ve şiddetlendirerek devam ettiriyorlar. Halk kitleleri ne denli bir araya gelse de örnek dayanışma eylemleri sergilese de, sermaye egemenliğini koruduğu sürece bu saldırılar sürecektir.

Sermayenin egemenliği bir kenarda bırakılıp yalnızca sermayenin etkileriyle uğraşmak sonuç getirmez.

Sermayenin egemenlinin yıkılması ise birleşik, genel bir eylemi, bir halk ayaklanmasını, devrimi gerektirir.

Devrim her bakımdan zorunlu olmuştur. □

KOMÜNİST LİDERLERE BAĞLILIK KAPİTALİST DÜNYANIN ASLA ANLAYAMAYACAĞI BİRŞEYDİR

Kapitalist medya tekelleri, günlerdir ağızları açık bir şekilde şaşkınlık içinde Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'nde halkın sonsuzluğa uğurladığı liderleri Kim Jong İl'in arkasından tuttuğu yas görüntülerini veriyor. Sosyalist Kore halkının ölen liderleri arkasından döktüğü gözyaşlarının asıl nedenini gözlerden irak tutabilmek için, tam bir kara propaganda, manipülasyon yapıyorlar. En son kar, soğuk demeden Kim Jong İl'in mozolesi başında nöbet tutan onbinlerce insana devlet tarafından sıcak süt ve balık dağıtılmasını bile, alçakça bir çarpıtmayla, güya bu insanların süt ve balık almak için yas tuttuklarını, gözyaşı döktüklerini söylemeye çalışmaları, kapitalist dünyanın sermayenin kan ve irin dünyasında nasıl çirkefe bulandığının en açık göstergesidir. Her şeyi maddi çıkarlar açısından değerlendirmeyi maddi varlık nedeni haline getirmiş olan bir sistemin medyasının farklı davranmasını beklemek, yanlıgı olurdu. Öyle ya, burjuva baylar, sizin kan ve para üzerine kurulmuş "uygarlığınız" da böyle saf duygulara yer yoktur. Yüzbinlerce insanın sevgisini böyle açıktan göstermesi sizin dünyanıza yabancıdır! Siz yüzbinlerce insanın sevgisini böyle göstermesini elbette yadırgarsınız. Sizde sevginin, dostluğun, bağlılığın ölçütü paradır, maddi çıkarlardır. Sonunda maddi çıkarlar yoksa insanların duygularının ne önemi olabilir? Kapitalist sistemin pisliklerle dolu çukurunun dibinde, dünyayı ancak o çukurun ağız kadar görüp anlamınıza bir şey demiyoruz. Peki ama Sosyalist Kore'nin içtenlikle dolu insanların gözyaşlarını yargılama hakkını size kim veriyor? Sosyalist Kore halkının kesip attığı tırnağa dahi bir şey söyleme hakkına sahip olmayan siz çapulcular sürüsü nasıl olur da "çamur at izi kalsın" mantığıyla Sosyalist Kore halkının duyguları hakkında yorum yapabiliyor, karalama çabası içine girebiliyorsunuz?

Sizin dünyanızda böyle örnekler yok değil mi? Sizin şaşaalı devlet törenlerinizde resmi suratlar, gerçek duygularını gizlemek için gözlerini dahi göstermezler değil mi? O törenlerde halktan insanları görmek mümkün değildir değil mi? Neden dersiniz? Neden fark bu kadar açık ve net. Bunda, sosyalizmin insanı temel alan, kapitalizmin ise parayı ve maddi çıkarları temel alan anlayışı olmasın sakın! Kapitalist dünya bugüne kadar hiçbir liderinin arkasından böyle üzüntü duyan, gözyaşı döken bir halk görmedi, bundan sonra da görmeyecek.

Sosyalizmin büyük önderi Karl Marx, "Eğer insanlığın çoğunluğu için etkili olabileceğimiz yeri seçmişsek, hiç bir yük bizi kamburlaştıramaz, çünkü artık o, herkes adına ödenen bir bedeldir; artık tadına vardığımız şey yoksul, kısıtlı, bencilce bir sevinç değildir, mutluluğumuz milyonlara aittir, eylemlerimiz sessiz sedasız ama sonsuza dek etkisini sürdürecektir ve küllerimizi soylu insanların çakmak çakmak gözlerinden akan yaşlar ıslatacaktır." diyordu. Sosyalist Kore'nin lideri Kim Jong İl'in yaşamı, bunun en somut kanıtı oldu. Emperyalist-kapitalist sistemin bütün karalama çabasına karşın, değişmeyecek olan tek gerçeklik budur. Sosyalist Kore halkı, kurucu önderi Kim İl Sung'un açtığı yoldan Kim Jong İl ile yürümüş ve sosyalizmin bayrağını yükseklerde tutmayı başarmıştır. Kore İşçi Partisi sosyalizmin kazanımlarına sahip çıkmaya devam etmektedir. Objektif haber sunan basın kuruluşlarının dediği gibi, Sosyalist Kore'de şu anda insanların ihtiyaç duydukları tek şey: zaman; daha fazla üretebilmek ve yaratıcılıklarını geliştirmek, sosyalizmi daha ileri noktalara taşımak için ihtiyaç duydukları, zaman.

Kim Jong İl'in yerine geçen, Kore İşçi Partisi içinde yetişmiş olan oğlu Kim Jong Un'un başa geçmesiyle, emperyalist-kapitalist dünyayı bir korku dalgası sarmış durumda. Herkes onun genç ve "vizyon sahibi" bir lider olduğunu söylüyor. Kim Jong Un, nasıl bir lider olduğunu, başa geçer geçmez yaptığı füze denemeleriyle göstermiş bulunuyor. Emperyalist-kapitalist dünya korkmakta haklı; ama hiç değilse şu yalan ve çarpıtmalarınıza son verin; çünkü gerçekten mide bulandırıyor.

**Yaşasın Kore Demokratik
Halk Cumhuriyeti!**

KİM JONG İL:

KDHC'nin "Sevgili Lider"i Kim Jong İl, 16 Şubat 1942'de doğdu. 1964'te Kore İşçi Partisi (WPK) Merkez Komitesi'nde görev aldı, 1973'te de Komite Sekreteri seçildi. 1974 Şubat'ta Siyasi Büro üyesi oldu. 1982-1998 yılları arasında da Yüksek Halk Meclisi Milletvekiliği, Aralık 1992-Nisan 1993 arasında da Milli Savunma Komisyonu Başkan Yardımcılığı, sonrasında da Yönetim Kurulu Başkanlığı yaptı. 1975 ve 1982 yıllarında da iki kez KDHC Kahramanı onursal ünvanına hak kazandı. 1992 yılında da Mareşal ünvanı verildi. Kim Jong İl, 8 Ekim 1997'de WPK Genel Sekreteri seçildi, 17 Aralık 2011 Cumartesi günü ölümsüzleşen Kim Jong İl için 28 Aralık 2011 günü veda töreni yapıldı.

KDHC'nin yeni lideri ilan edilen 1983 doğumlu Kim Jong Un ise Eylül 2010'da WPK Merkez Askeri Komisyon Genel Başkan Yardımcısı seçilmişti. Kim Jong İl'in ölümünden sonra ise Merkez Askeri Komisyon Genel Başkanı ve Başkomutan seçildi.

VE PERDE AÇILIYOR...

Önce ufaktan ufaktan, “yemin bilah teğet geçecek” lafını ağızlarına almaz oldular, çünkü bu türden laflar akıl sağlıkları konusunda yoğun kuşku uyandırmaya başlamıştı. Sonra, “gelişmeleri tırnaklarımızı kemirerek izliyoruz” itirafları sökün etti, çok acıdik hallerine. Ve nihayet, “dış kaynaklı krizlere hazır olun” a-larmları çalmaya başladı. Artık eskisi gibi rahat dış borç bulamadıklarından yakının en büyük bankanın yöneticisi, “Biz hacıyatmaz gibiyiz, düşersek kalkarız” peşreviyle, bu hü-zün dolu ağıtlara neşeli bir renk katmak iste-di ya, nafiye. Sermaye, ölümcül bir hastanın tüm gelişme evrelerini özetliyor. Önce inkar, sonra endişe, nihayet panik ve kabullenme. Anlaşılan o ki, devrimi alevlendirecek yıkım perdesi açılıyor.

Müptezel Ekonomi

Daha önceki yazılarımızda, ekonominin “sıcak para” denilen dış finans kaynaklarına ne denli bağımlı hale geldiğini pek çok kez ele aldık. Bunu, her seferinde daha büyük doza ihtiyaç duyan eroınman bağımlılığına benzetmek hiç abartı olmaz. Kapitalist sistemin küresel buhranı, bir yönüyle Türk tekelci sermayesine yaramıştı. Emperyalist merkezler buhranı atlatmak için son üç yılda deliler gibi para bastılar, sisteme kürek kürek kredi-pa-ra saldılar. Ama, emperyalist piyasalarda dibe çöken bu kredi nehirleri, Türkiye gibi birkaç müptezel ekonomide, yanardağ misali yüze-ye çıkıyordu. Bu sayede faizler düşüyor, döviz ucuzluyor, bankalar kredi vermek için müşterilerin kapısının önünde yatıyorlardı.

Son bir yıl içinde bankaların sisteme pompaladığı yeni kredi miktarı, 186 milyar dolar. Bu rakam, kredide %39 büyüme demek! Alın size bir dünya rekoru daha. Ancak, ekonominin, hormon enjeksiyonu ile bile sadece %7 büyüdüğü düşünülürse, neden kimsenin bu yeni dünya rekoruyla övünmeye kalkmadığı daha iyi anlaşılır. Evet doğru, bunu herkes yapıyor, hemen tüm kapitalist dünya: üretmediğini tüketmek. Ama bu konuda da “eşeğin kulağına su kaçırmak”, yine Türk tekelci sermayesine nasip oldu.

Emperyalist merkezler dünyaya kredi-pa-ra pompaladıkları sürece, Korkut Boratav hocanın deyimiyle, “AKP’nin ikinci lale devri”, kolbastı şenliğiyle kendinden geçti. Oysa aynı merkezler şimdi bu politikayı hızla terk ediyorlar. Likidite tuzağı adıyla meşhur durum ortaya çıktı, yani piyasaya ne kadar

kredi-pa-ra sürülürse sürülsün, ekonomi canlanmıyor, sadece borç yığını şişiyor ve bu da buhranı içinden çıkılmaz hale getiriyor.

Geçen haftalarda, ABD, Avrupa ve Japon merkez bankaları toplanıp karar aldılar. Artık para basmayacaklar; uyanıklar, kendi paralarını korumaya almak için baraj kuruyorlar. Bu da, korumacılığın bir başka çeşidi. İşte, kolbastı şebekliğini, hüznünlü ağıtlara dönüştüren gelişme. Türkiye ekonomisini ayakta tutan hormon nehirlerin kuruması demektir bu. Yıkımı kaçınılmaz ve yakın tehlike haline getiriyor. Tırnaklarını yemekte haklılar. Daha şimdiden dış basında, “Türkiye’de banka ve şirket satın almak için cazip fırsatlar doğuyor” manşetleri dolaşmakta. Akbabalar leşin kokusunu almış demek ki!

Ters Ayakla Yakalanmak

Sermayenin yüreğini ağzına getiren bu gelişme, onları çok berbat bir tabloyla karşı karşıya bırakıyor. Ters ayak üzerinde yakalandılar, golü çıkaracak durumları hiç yok.

2004 yılında 60 milyar dolar dış borç birikimi olan sanayi şirketlerinin şimdiki borç miktarı, bunun tam beş katı, 300 milyar dolar. En büyük 1000 sanayi şirketin dış borçlarıyla öz sermayelerinin karşılaşması, %55’e, %45, yani kendi varlıklarının %20 fazlası borç batağı içindeler, Şnorkelle nefes alabiliyorlar. İşleyen sermayenin tümünü satsalar, borçlarını ödeyemiyorlar. Her müptezelin o hazin sonu...

Sanayi sektörünün içinde bulunduğu kara tablo kimi zaman gazetelerin ekonomi sayfalarında yer buluyor ama, bankaların sıkıntılarına dair tek bir haber yok. Yeterince kuşku uyandırıcı bir tedbirlilik. Kuşku yok: genel bir panik havasının oluşması istenmiyor, hele ki 46 milyon kişinin ellerinde banka kartlarıyla dolaştığı bir yerde. Yine de biz, dolaylı yollardan, bankacılık sisteminin karşı karşıya olduğu yıkımın çapına dair kimi veriler bulabiliriz.

Bankalar, topladıkları mevduat hesaplarının %8’lik kısmını, ihtiyat payı olarak Merkez Bankası’na emanet ediyorlar. Buna “munzam karşılık” deniyor. Merkez Bankaları, munzam karşılık oranlarını yükseltir ya da düşürür ve bu yolla bankaların serbestçe kullanabileceği parayı kısar ya da çoğaltır, böylece kredi piyasasına yön verirler. TC Merkez Bankası, son aldığı kararlar ile, munzam karşılıkların yarıya yakını (eskiden %10’du) döviz cinsinden tutma olanağı verdi. İki önemli

sonucu var bu durumun. İlki, TCMB’nin TL üzerindeki kontrolü kayboluyor. İkincisi, bankalar, ihtiyat payları yerine dışarıdan borç aldıkları döviz tutmaya başlıyorlar. Bunun anlamı açık. Banka müşterileri paralarını çekmek için kuyruğa girdiklerinde, kasalarda, kimsenin elini süremeyeceği dış borç paralar bulunacak. Eskiden Uzanlar, Demireller, geceyarısı gizlice banka kasalarını boşaltırdı. Şimdi gündüz gözüyle, Merkez Bankası direktifiyle boşaltılıyor.

Gerçekte MB, munzam karşılık oranı %8’den, fiilen %4 seviyelerine düşürmüştür. Bu da, bankacılık sistemini olağanüstü kırıl-gan hale getirmiştir. Yüzde 8’lik bir kayba dayanabilecek iken, şimdi %4 ile toptan iflase gelip dayanacaklar. Bu yüzden, bankalara yürüme yetmiyor, koşmak zorundalar düşme-mek için.

Patlak Teker Üzerinde Ralli

Bankaları bu denli çılgınca bir kredi kullanmaya sevk eden, elbette, üzerinde oturdukları muazzam borç dağıtımını, on milyonlarca insana kredi vererek çevirebilmek telaşındır. Ancak, bankaların bilançoları giderek, mahalle bakkalının verisiye defterlerine benze-meye başladı.

Konut-araba kredisi kullananlar genelde iyi ücret alanlar, üstelik banka bu ev ve arabaları ipotek altında tutarak borcunu garantilemiş oluyor. Öte yandan, günü birlik ihtiyaç için çekilen kredileri düşük ücretliler kullanıyor ve bunların ipotek edilecek malları yok. Bu tip krediler son bir yılda, inanılmaz bir şekilde, %44 arttı, toplam krediler içindeki ağırlıkları %30’a ulaştı. Kasalarını boşaltarak %4’lük bir depreme bile dayanıksız hale gelen bankalar şimdi, bu %30’luk “saatli bomba”nın üzerinde oturmaktalar.

Perdesi açılan yıkımın, karşımıza nasıl bir manzara çıkardığını artık görebiliriz. Borç altında kalmış sanayi şirketleri, kredi batağındaki bankalar, gerçekte, kopup gelen yıkımın boyutlarının, tahminlerin ötesinde olacağına işaret.

Bu kriz bizi devrimin eşğine taşıyor. O eşikten sonrası, cüretle, milyonlarca insanı aynı hedefte, iktidarın fethiyle organize etmek yeteneği ve enerjisi ile aşılabilecek. İhtiyacımız olan gücü ve enerjisi, yıkımın kendisi verecektir. □

Müptezel: Saygınlığını yitirmiş anlamında

ŞAN OLSUN 19 ARALIK SAVAŞÇILARINA!

“Devrimci ve komünist tutsaklar kurşunlarla tarandılar, yanıcı bombalarla kavruldular, gaz bombalarıyla soluksuz bırakıldılar, su ve köpük ile boğuldular; iş makineleri ile üzerlerine duvarlar yıkıldı, işkencelerden geçirildiler, F tipi zindanlara götürüldüler, ama yine de teslim alınmadılar. Bütün dünya ‘namlusu insan yüreği devin’ yenilmezliğini bir kez daha gördü. Avrupa Birliğinin desteğiyle açılan F tipi zindanlarda Ölüm Orucu Eylemi ve savaşı sürdürdü. 19 Aralık katliamı ve Ölüm Orucu Eylemi’nde 122 canımız ölümsüzleşti” diyen Emekçi Kadınlar (EKA) 19 Aralık Katliamını protesto etti.

16 Aralık Cuma günü, katliamın ardından çok sayıda kadın tutsağın getirildiği Bakırköy Kadın ve Çocuk Cezaevi önünde bir basın açıklaması yapan EKA’ya BDP’li kadınlar da destek verdi.

“19 Aralık Katliamını Unutmadık, Unutturmayacağız” pankartı açarak 19 Aralık’ta ölümsüzleşen devrim savaşçılarının resimlerini taşıyan kadınlar sık sık “Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük”, “Devrimci Tutsaklar Teslim Alınmaz”,

“Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur” sloganları attılar. 19 Aralık Katliamı ve Ölüm Oruçlarında zindanlarda ölümsüzleşen kadın tutsakların adlarını sayarak “Yaşıyor” dediler.

“Tarihin gördüğü en vahşi, en kanlı saldırılardan biri olan 19 Aralık katliam saldırısı karşısında devrimci tutsaklar çelikten bir irade göstererek, işçi sınıfı ve emekçi halklarımıza örnek oldular. Onlar, diri diri yakıldılar. Çeşitli kimyasal gazlarla bombalandılar. Yüzlercesi yaralandı. 28 devrimci tutsak katledildi. Ama asla teslim alınmadılar. Paris Komünarları gibi ‘Bütün çiçekleri koparabilirsiniz ama baharın gelişini engelleyemezsiniz’ diyerek, kanlarıyla, canlarıyla devrim davasını yenilmez kıldılar” denilen basın açıklamasında, F tipi zindanlar ve tecrit sisteminin devrimci iradeyi teslim alamadığı ve yıllarca süren mücadele sonunda Ölüm Orucu Eyleminin halkların bilincinde ve yüreğinde zaferle sonuçlandığı dile getirildi.

“Sermaye sınıfının saldırıları bugün de devam ediyor. Faşist devlet Kürt halkı

ve emekçi halklar üzerinde terör estiriyor. Binlerce insanı kısa süre içinde tutuklayıp zindanlara koyuyor. Faşist devletin yaptığı bu saldırılar içinde bulunduğu ekonomik ve siyasi krizden kurtulmasını sağlamıyor. Aksine bu kriz daha da derinleşiyor. Nasıl ki 19 Aralık katliamıyla devrimin gelişimini engelleyemediyse, bugünkü saldırılarla da halkların devrimci mücadelesi engellenemeyecek. Kürt halkı ve emekçiler devrimci mücadele yolundan gitmeye devam edecekler” diye devam eden açıklamada, “Şimdi ölümsüzleşen savaşçıların kanları üzerinden kızıl bir güneş doğuyor. Üzerinde yaşadığımız topraklar devrimin baharını karşılamaya hazırlanıyor. Yoldaşlarımızın ve siper yoldaşlarımızın uğruna hayatlarını verdikleri devrim davasını mutlaka zafere ulaştıracak ve bu katliamı planlayıp yapanları, tarihin sanık sandalyesine mutlaka oturtacağız. Şan olsun 19-22 Aralık zindan savaşının yiğit komünarlarına, hayatları pahasına başeğmeyen, devrimci ve komünist tutsaklara şan olsun” denilerek sona erdi. □

19-22 ARALIK ZINDAN SAVAŞLARI VE MÜCADELEMİZ

“Kahraman Türk ordusu, etrafınız sarıldı, teslim olun.” (MURAT ÖRDEKÇİ)

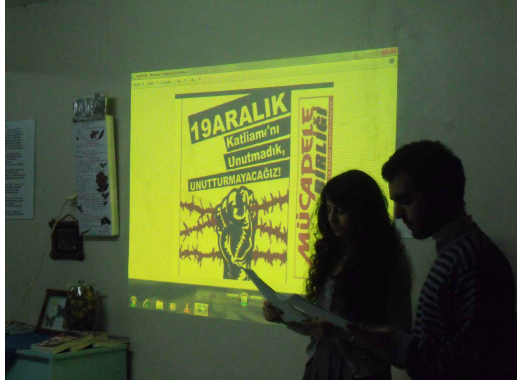
19-22 Aralık zindan savaşlarının yenilmez iradesinin göstergesi olan bu cümle bizlere, devletin gerçekleştirmiş olduğu saldırının nasıl da ellerinde patladığını en açık haliyle göstermektedir. Kapitalizmin hüküm sürdüğü dünya ülkelerinde baskı, şiddet, işkence ve darbeler her dönem var olmuştur. TC kurulduğu günden itibaren Türkiye ve Kürdistan halkları üzerindeki baskılarını inkar, imha, asimilasyon kıyım ve yıkımlarla her dönem sürdürmeye çalıştı. 19-22 Aralık Zindan saldırıları da bunlardan bir tanesiydi. Onlara göre “içerisi kontrol altına alınmadan dışarı kontrol edilemez”di. Türkiye ve Kürdistan halklarının öncüleriydi cezaevinde bulunanlar ve onlar teslim alınmalıydı.

Devlet cezaevindeki siyasi tutsaklara sadece saldırmakla kalmadı aynı zamanda bu saldırıları herkesin gözünün içine bakıp “Hayata Dönüş Operasyonu” adlı bir yalanla medyaya da yansıttı. Temel amaç ise yükselen sınıf hareketine bir darbe indirmek ve halkın içine korku tohumlarını yeniden ekmektir.

Bu da devletin elinde kaldı. Ülkenin dört bir yanında insanların tepkisi yükseldi. Bugün bizler hala ölümsüzleşenlerimizin izinden yürüyorsak ve bu halk

bağrından öncülerini çıkarıyorsa, bugün kapitalizmin merkezi sayılan ABD’de ayaklanmalar yaşanıyorsa, öğrenciler sokağa dökülmüşse, özgürlük mücadelesi veren gerillaların cenazelerinde binler yürüyorsa bu bize devrimin gümbür gümbür geldiğini göstermektedir.

İzmir, ölümsüzleşenlerimizin izinden yürüyecek insanları bağrında taşıyan kavgamızın önemli şehirlerinden bir tanesidir.

Ölüm orucu savaşçılarından Aysun Bozdoğan İzmir’de bu mücadele bayrağını bizlere bıraktı. Bizler de İzmir Ayışığı Sanat Merkezi olarak yoldaşlarımızın izinden yürüyoruz.

17 Aralık günü 19-22 Aralık zindan savaşlarını konu alan belgesel ve söyleşi gerçekleştirdik. Etkinliğimiz, 19-22 Aralık zindan savaşlarında ölümsüzleşenlerimizin nezdinde tüm devrim ve sosyalizm savaşçıları adına saygı duruşuyla başladı. Saygı duruşunun ardından 19 Aralık zindan savaşlarını gösteren belgesel gösterimiyle devam etti. Belgeselin ardından şiir dinletisi gerçekleştirildi.

Daha sonra, ölümsüzleşen Aysun, Sibel ve Murat yoldaşlarımızın yaşamlarına ve mücadelelerine değinildikten sonra devleti bu katliama iten nedenler üzerine, devlet açısından zindanların önemi üzerine sohbet edildi. 2003 ölüm orucu savaşçılarından Remzi Aydın bize ölüm orucu yürüyüşünü, o zamanki süreci, cezaevi deneyimlerini anlattı; devlet ne yaparsa yapсын devrimci tutsakları, iradelerini teslim alamayacağını, devrimin yenilemeyeceğini vurguladı. Etkinliğimiz içilen çayların ardından sona erdi.

AYIŞIĞI SANAT MERKEZİ/
İZMİR

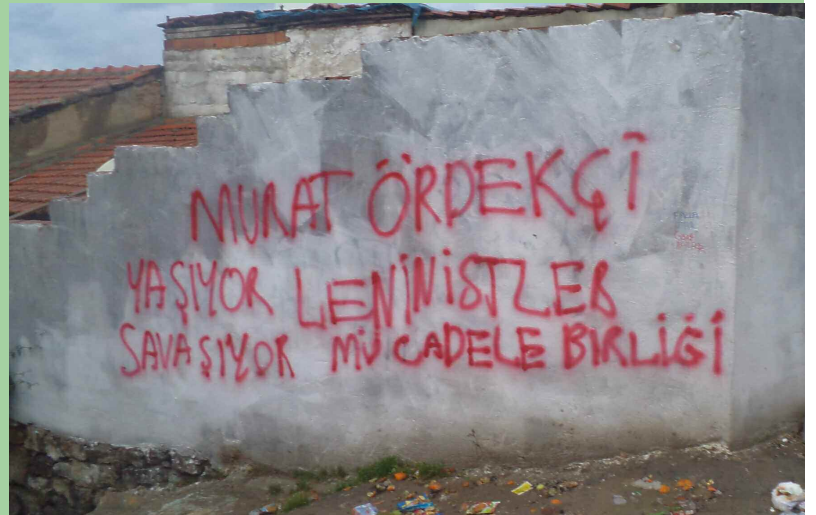
İZMİR’DE 19 ARALIK ÇALIŞMALARI

İzmir Mücadele Birliği Platformu olarak 19-22 Aralık zindan savaşlarına ilişkin İzmir’in emekçi semtlerinden Kadifekale’de yazılama çalışması yapıldı.

Yapılan çalışma sırasında “Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük”, “19 Aralık’ı Unutmadık, Unutturmayacağız” ve “Murat Ördekçi Yaşıyor, Leninistler Savaşıyor” sloganları yazılırken İzmir’in işçi bölgelerinden Çiğli’de de bir üst geçide “19 Aralık’ı Unutma, Unutturma- Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük, Mücadele Birliği Platformu” yazılı bir pankart asıldı.

Devrimci mücadelemizi her geçen gün artan bir tempoyla sürdüreceğiz.

ZİNDANLAR YIKILSIN TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK
Mücadele Birliği/İzmir

UNUTTURMAYACAĞIZ!

11 yıl önce 19 Aralık günü 20 zindanda birden eşzamanlı yapılan katliamda 28 devrimci tutsak ölümsüzleşti, yüzlercesi de sakat kaldı.

Tarihin en eşitsiz saldırılarından birinde 4 gün savaşan ve başeğmeyen devrimci tutsakları anmak ve katliamı protesto etmek için 18 Aralık Pazar günü Mücadele Birliği Platformu tarafından bir yürüyüş düzenlendi.

Galatasaray Meydanı'nda "Zindanlar Yıkılsın, Tutsaklara Özgürlük – Mücadele Birliği Platformu" yazılı pankart açılarak saat 14.00'de başlanan yürüyüşte 19 Aralık 2000 tarihinde cezaevlerine yapılan saldırılarda ölümsüzleşen devrim savaşçılarının resimleri taşındı.

Yürüyüş boyunca devletin zindanlara yönelik politikaları ve saldırılarına değinilerek geçmişte zindanlarda yaptığı katliamlar ve 19 Aralık 2000 yılında 20 cezaevinde birden gerçekleştirdiği katliamlar ve F tipi cezaevlerine değinilerek katliamların unutulmadığı ve unutulmayacağına dair ajitasyon konuşmaları yapıldı.

19 Aralık 2000'de ve Ölüm Oruçlarında ölümsüzleşen devrimci tutsakların adları sayılarak "Yaşıyor" denildi. Kızıl bayraklar ve önlüklerle yapılan yürüyüşte, coşkulu bir şekilde "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "19 Aralık Katliamı-

nı Unutmadık, Unutturmuyacağız", "Faşist Devlet Hesap Verecek", "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur", "İktidar Dışında Her Şey Hiçbir Şeydir", "Fabrikalar, Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegin Olacak", "Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür" sloganları atıldı.

Yürüyüş sırasında ajitasyon konuşmasının yapılması ve sloganların coşkulu bir şekilde atılması çevredeki halkın ilgisini çekti. Zaman zaman korteje eşlik edenler olduğu gibi yürüyüşü izleyerek alkışlarla destek verenler oldu. Taksim Meydanı'na gelindiğinde yine sloganlar atılarak "19 Aralık Katliamını Unutmadık, Unutturmuyacağız" denildi. Basın açıklaması okunurken daha fazla sayıda insan basın açıklamasına ilgi gösterdi.

"19 Aralık 2000 tarihinde tüm dünyanın gözü önünde zindanlarda bir katliam yaşandı 'en güzel şeylerimizi / ümidi, hasreti ve hürriyeti / ve çocukları öldürmek' için yürüyen katiller sürüsü zindanlardaki devrimci tutsaklara saldırdı" denilerek başlanan basın açıklamasında devletin Buca, Ümraniye, Diyarbakır, Ulucanlar cezaevlerinde yaptığı katliamlara değinilerek cezaevlerine yönelik saldırıları teşhir edildi.

Kapitalist sistemin dünya çapında bir Yeni Evre'ye, sıçramalı çöküş evresine girmesiyle devletin de işçi sınıfı ve emekçi halklara ve onların öncüleri olan devrimcilere saldırılarının yoğunlaştığı hatırlatılarak, devletin cezaevlerine yaptığı saldırıların devrimci tutsakları teslim alamadığını aksine onların mevzilerini daha da güçlü hale getirdiklerini, işçi ve emekçilere, yoksul Kürt halkına da moral verdiği belirtildi. Zindanların bu konumunun devam etmesi halinde egemenliğini devam ettiremeyeceğini, ayakta kalamayacağını anlayan devletin arda arda cezaevlerinde katliamlara giriştiği aktarıldı.

Devletin 19 Aralık 2000'de Hayata Dönüş adıyla gerçekleştirdiği katliamlarda 28 tutsak yaşamını yitirirken yüzlercesinin ise sakat kaldığı ve yaralandığı hatırlatılarak; devletin komünist ve devrimci tutsaklara işkence yaparak, onları F tipi zindanlara kapatarak devrimi önlemeye çalıştığı, halklara gözdağı vermeye çalıştığı ifade edildi.

F tiplerinin hayata geçirilmesine 19 Aralık katliamında ve Ölüm Orucunda 122 devrimci ve komünist tutsağın yaşamını yitirmesine rağmen, bütün dünyanın devrimci ve komünist tutsakların irade ve kararlılığını gördüğü ve devrim mücadelesinin F tipi zindanlarda da günden güne büyüdüğü belirtildi.

Devrimci tutsaklara dayatılan saldırılara ve tecrit sistemine karşı dışarıda da bir mücadele birliğinin geliştirilmesi gerektiği ve gerçek özgürlüğün içerideki en son tutsak özgür kaldığında başlayacağı ifade edilen açıklamada zindanların yıkılıp, tutsakların özgürleşmesinin ancak ve ancak devrim mücadelesinin yükseltilmesiyle mümkün olacağı vurgulandı.

Basın açıklaması "19 Aralık katliamını unuttuğumuzu ve unutturmuyacağımızı, zindanlardaki devrimci tutsakların yalnız olmadığını, devrimci tutsakların bizim onurumuz olduğunu bir kez daha haykırıyoruz" denilerek sloganlarla bitirildi.

Zindanlar

Basın açıklamasının okunmasının ardından bir Ayışığı Sanat Merkezi emekçisi, dört gün savaşlarının anlatıldığı bir şiiri okudu. Grup Emeğe Ezgi de aynı şiirden bestelenen “Dört Ateşten Gün” parçasını söyledi.

Sloganlarla sona eren eylemin coşkusu dinmedi. Mücadele Birliği okurları, eylem dağıldıktan sonra “Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük” sloganları ile İstiklal Caddesi’nde yürüyüşe geçti. “Kanlı Pazar” ve “Çav Bella” marşları ile cadde üzerinde yürürken halk da coşkuya katıldı. Kitle, Ağa Camii’nin önüne gelindiğinde “Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Herşey Emeğin Olacak” sloganı attıktan sonra dağıldı.

Eylem sonrasında çay molası vermek için Ayışığı Sanat Merkezine çıkan insanların da 11 yıl önce yapılan katliam üzerine bir söyleşi bekliyordu. Zindan katliamını ve dört gün savaşlarını yaşayan eski tutsaklar, genç insanlara o dönemin koşullarını ve yaşanan saldırıyı anlattılar.

“Türkiye ve Kürdistan zindanları her zaman en yoğun saldırılara sahne oldu. Bugün zindan saldırılarının başlangıcı Diyarbakır zindanı idi” diyerek konuşmaya başlayan Vefa Serdar, 12 Eylül döneminde tüm ülkenin toplama kampına dönüştürüldüğünü, saldırıların amacının da siyasi kimlikten soyundurmak olduğunu söyledi.

“Bizler zindanları verdiğimiz mücadelenin zorunlu bir sonucu olarak görürüz. Bu mücadelenin sonunda zindanlara

düşmek, işkence-baskı görmek de var. Bundan gözü korkan, şimdiden vazgeçsin” dedikten sonra zindanlardaki devrimci tutsakları özgürleştirmeden zafere ulaşamayacağımızı, çünkü zindanlara kapatılanların toplumun en ileri devrimci unsurları olduğunu söyledi. Halkın zindanlara kapatılmasıyla geride kalanlara “sizler de böyle yaparsanız sizleri de içeri kapatırım, özgürlüğünüzden mahrum ederim” demeye çalıştığını söyleyerek “gerçek özgürlük nedir? Korku ile yaşamak, zindanı kafanda taşımak mı? Gerçek özgürlük korkularınla da mücadele etmektir” dedi.

Kürt halkının korkuyu nasıl yendiğini soran Serdar, “Kemal Pırlar, ‘biz yaşamı uğruna ölecek kadar çok seviyoruz’ dedi ve başı dik ölüme gitti. Bugün peşinden onbinlerce kişi gidiyor” dedi. 96 Ölüm Orucunu, Ümraniye, Buca zindan katliamlarını hatırlattıktan sonra da “Bugün biz sokakta eylem yapıp devrim şarkıları söyleyebiliyor sloganlarımızı atıyorsak, 19 Aralık katliamı başarısız olmuş demektir. Evet bombaladılar, gaz bombaları, silahlarla, köpüklü sularla saldırdılar” diyerek katliamda yaşananları kısaca anlattı.

Serdar içeriden başı dik çıkmalarının dışarıdakilere moral olduğunu, insanlarda “onlar içeride elleri bağlı iken boyun eğmiyor savaşıyorsa, biz de dışarıda daha fazlasını yapabiliriz” algısını yarattığını söyledi. Ölüm Orucu savaşçısı Gülnihal Yılmaz’ın bir mektubunda “Biz nasıl burada devrim için her gün, her saat ölmesi-

ni biliyorsak, dışarıdaki yoldaşlarımız da her gün devrim için yaşamalıdır” dediğini aktardıktan sonra “Umut, devrim için canını veren yoldaşlarımızda, onlar bizim için yaşamlarını verdiler. Devrim mücadelesi şimdi bizim omuzlarımızda. Bunu taşıyıp taşıyamayacağımızı tarih gösterecek. Biz yoldaşlarımıza layık olmak için çalışacağız” diyerek bitirdi konuşmasını.

Vefa Serdar’ın herkesi etkileyen konuşmasının ardından saldırıyı Bayrampaşa zindanında yakılmak istenilen Fatma Yıldırım söz aldı. O da saldırının başlangıcını anlatarak, o saatlerde yaşadıklarını aktardı. Gaz bombası atan silahlarla, kurşunlarla tarandıklarını, lav silahlarıyla üzerlerine alevler püskürtüldüğünü anlattı. “Bize ‘teslim olun’ diyorlardı, sanki biz zindanda değildik. 6 kadın arkadaşımız böyle yakıldı, çoğu yaralandı, çok az insan yara almadan çıkabildi oradan. Bakırköy Kadın Cezaevine götürüldük oradan. Ve içeriden girerken bizi tartıp muayene ettiklerinde, herbirimizin 5’er kilo verdiğimiz ortaya çıktı. Bilimsel olan herşeye aykırıydı bu, nasıl bir saldırıyla, kimyasallarla karşılaşmışsak... Ve götürüldüğümüz zindanlarda tüm tutsaklar sözleşmiş gibi aynı anda açlık grevine başladık, ardından Ölüm Orucuna çevirdi bazılarımız” dedi.

“F tiplerinde bile devrimci tutsakların ayakta durması, devletin yenildiğinin göstergesi” diyen Yıldırım, günümüzde zindanların ve zindanlarda yaşanan saldırıların yeniden gündemde olduğunu söyledi ve devletin Kürt halkını, bütün bir halkı zindanlara kapatmaya çalışmasının acizliğinden kaynaklandığını dile getirdi.

19 Aralık’ı dışarıda karşılayanlar söz aldı ardından. Ailelerin cezaevleri önünde bekleyişlerini, gözaltına alınışlarını, Taksim’de her gün yaşanan eylemleri, Fransız Konsoloslugu’nu işgal edişlerini anlattılar ve “biliyorduk ki hiçbir yoldaşımız teslim olmayacaktı” dediler. En son da Ölüm Orucu eyleminde ölümsüzleşen Sibel Sürücü’nün dayısı Şenol Budak söz aldı ve ölümsüzleşmeden birkaç hafta önce Sibel’in söylediği “yoldaş biz yaşayacağız, zaferi göreceğiz” sözlerini bir kez daha hatırlattı.

Bu kısa söyleşi, duygu yüklü bir şekilde sona erdi. □

DEVİRİM SAVAŞÇILARI ÖLÜMSÜZDÜR

Bundan tam 11 yıl önce “Hayata Dönüş” diyerek 20 cezaevi-ne vahşice saldırıldı. Aradan 11 yıl geçmiş olsa da sermaye devletinin vahşice saldırısını unutmamak ve unutturmayacağız.

Mücadele Birliği Platformu olarak 19 Aralık Pazartesi günü saat 17.00’de Konak Pier önünde toplandık, meşaleli yürüyüşe başlamadan önce ajitasyon konuşmaları yapıldı. Kitlelere “Zindanlara yapılan saldırılar devrimci komünistleri yıldırma yıldıramayacak da. 2000 yılında yapılan katliamla devrimi engelleyeceğini düşünen sermaye devleti, bugün işçileri, emekçilerin, gençliğin ve ezilen Kürt halkının yükselen mücadelesi içinde aciz kalmıştı. Faşist devlet katliamlarla devrimi durduracağını sanıyor; ama yanılıyor; hiçbir şey devrimin gelişini akışını durduramayacak” denildi.

“19 Aralık Katliamını Unutmamak Unutturmayacağız/Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük/Mücadele Birliği” pankartı ve meşalelerle yürürken yol boyunca “Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük”, “19 Aralık’ı Unutmamak Unutturmayacağız”, “Yaşasın Devrim ve Sosyalizm”, “Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur”, “Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan, Hüseyin İnan, Mazlum Doğan, Sema Yüce, Yaşıyor”, “Yaşasın Kürt-Türk Halklarının Mücadele Birliği”, “Murat Ördöç, Sibel Sürücü, Aysun Bozdoğan Yaşıyor”, “Devrim Savaşçıları Ölümsüzdür”, “Faşizmi Döktüğü Kanda Boğacağız”, “Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegin Olacak” sloganları atıldı.

İzmir Büyükşehir Belediyesi önüne gelindiğinde ajitasyonlarla kitlelere 19 Aralık katliamı hatırlatıldı, anlatıldı. Yoldan geçenlerden sloganlara eşlik edenler, eyleme katılanlar oldu. Ajitasyon konuşmalarından sonra 19 Aralık Katliamında zindanlarda savaşarak ölümsüzleşenler, Ölüm Orucunda ölümsüzleşenler ve devrim için ezilen halklar için mücadele eden devrim savaşçıları adına saygı duruşuna geçildi. Ardından ölümsüzleşen tutsakların isimleri okundu ve basın açıklaması okundu.

Basın açıklamasında sınıfsal bakış açısıyla hareket eden burjuvazinin operasyon için 2 yıl boyunca maketler üzerinde hazırlandığını, özel yetiştirilmiş binlerce askeri, işkenceci katilleri ile helikopterleri, buldozerleriyle cezaevlerindeki devrimci tutsaklara saldırdığını; bununla topluma açık bir mesaj vermek ve toplumsal güçleri sindirmek için vahşi katliamlarını günlerce televizyonlarda gösterdiklerini ve devrimci tutsaklara bir de yalanlarla saldırdıklarını anlattılar.

“Cezaevi operasyonu ve F tipi zindanlar burjuvazi için bir başarı mıydı? Hayır değildi. Devrimci tutsaklar bu saldırılara önce zindan savaşlarıyla sonra götürüldükleri F tiplerinde ölüm orucu eylemleriyle yanıt verdiler. Böylece örgüt baskısı değil, devrimci tutukluların irade ve bilinçleriyle bu eylemi gerçekleştirdiklerini herkese gösterdiler. Devrimci tutsakları teslim alma politikaları tutsaklar tarafından daha ilk adımda boşa çıkartılmış oldu. Ölüm Orucu eylemleri ise devrimci tutsakların ölümü de yenen iradeleri ve kararlılıkları ile halkların bilincinde ve yüreklerinde kazanılan bir zafere dönüştü” denilen açıklamada zindanlarda yaşanan bugünkü koşullarda “sermaye sınıfı bugün de saldırılarına devam ediyor. Tutsaklar tek kişilik hücrelerde kimseyle görüşürülmeden ve havalandırma kapıları açılmadan tutulmakta, sürgün sevkler, işkenceler, fiziki saldırıların yanında disiplin cezaları, mektup görüş yasakları ile sürekli baskı altında tutulmaya çalışılmaktalar. Devrimci

tutsaklar bu konuda üstlerine düşeni yapmışlar ve boyun eğmemişlerdir” diye anlatıldı.

Basın açıklaması, “19 Aralık zindan savaşları bir daha gösterdi ki sermaye sınıfının iktidarını devam ettirebilmek için uygulamayacağı vahşet yapamayacağı katliam yoktur. Sermaye sınıfının bu sınıf bilincine karşılık işçi sınıfı da sınıf bilinciyle kendi öncülerini devrimci tutsaklara sahip çıkıp, devrimci tutsakları özgürleştirme hedefiyle hareket etmezlerse kendi kurtuluşlarını da gerçekleştiremeyeceklerdir. İşçi ve emekçiler 19-22 Aralık zindan savaşlarını unutmayacaklar. Zindan savaşlarında ve ölüm orucu eyleminde ölümsüzleşen 122 canımızın ortak ideali olan devrim mücadelesini iktidarla taçlandırarak onlara verdiğimiz sözü yerine getireceğiz” diyerek sona erdi.

Okunan basın metni ardından İBB önünden sloganlarla ajitasyonlarla köprüye yüründü. “Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük” sloganıyla zindanlarda bulunan komünistlere, devrimcilere selam gönderilirken, sermayenin uykularını kaçıran ve devrim programının özeti gibi olan “Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegin Olacak” sloganıyla eylem sona erdirildi.

Mücadele Birliği Platformu/İzmir

ÇÖKÜŞ AL

Hükümet ve sermaye sınıfı için Kürt halkına karşı savaşı kazanmak, devrimci durumu bastır- mak için emperyalist devletlerin kesin ve açık bir desteğine ihtiyaç duyuyor. Emperyalist destek- yardım karşılıksız olmaz. Türkiye bu desteğin kar- şılığı olarak emperyalist- lerin Ortadoğu'daki çıkarlarının koçbaşı ol- mayı taahhüt etmiştir. Suriye ile ilişkiler, "kar- deş ülke" noktasından "düşman" ülke noktası- na bir iki ay gibi kısa bir sürede gelinmesinin doğ- ru açıklaması da bu ger- çeğin anlaşılmasına bağlı.

Eski toplumun, burjuva toplu- mun çöküşünün, dolayısıyla yeni toplumun doğumunun, demek oluyor ki, bir toplumsal devrimin başlıca emareleri nedir, diye sorulduğunda yanıt olarak eski toplumu ayakta tutan po- litik zor aygıtının, devletin ve devleti tem- sil eden kadroların itibarsızlaşması şeklinde bir yanıt verileceğinden kuşku ol- mamalı.

Türkiye'nin tarihine bakarak da bu yanıtın doğruluğu anlaşılabilir. Osmanlı devleti, çöküşünün hemen öncesinde tari- hinde olmadığı kadar itibarsızlaşmış, dış politikası, kaba bir deyimle "yerlerde sü- rünmüş", başka devletler tarafından ma- hallenin "şamar oğlanı" gibi görülme- ye başlanmıştı.

Osmanlı'nın son dönemi için söyle- nenlerin tümü Türkiye'nin bu gün içine düştüğü durumu tanımlamakta yetersiz kalır. Düşünün ki, devletin başı, Cumhur- başkan bir başka devletin, Fransa'nın, Cumhurbaşkanı'na telefon açıyor ve kar- şı taraf telefona çıkmıyor. Bundan daha a- şağılayıcı ne olabilir?

Dahası var. İster görevlilerin kifayet- sizliğinden olsun, ister Türk Cumhurbaş- kanına yönelik farklı hesaplarından olsun, Türk televizyonları bunu günlerce "haber" yaptı. Televizyonlar ve tekeli basın, ken- di Cumhurbaşkanı'nın başka bir devletin Cumhurbaşkanı tarafından aşağılanmasını neredeyse ballandıra bal- landıra topluma duyurdular.

Elbette Sarkozy'nin bu hakaret içerik- li hareketi bir neden değil, bir sonuçtu; Türk dış politikasının sonucu. Bizi ilgilen- diren tarafı da burası. Türk dış politikası, tam bir çöküş içinde. Fransa'nın "Soykı- rımı Tanımayanları Cezalandırma Yasası" bu çöküşün hem işareti hem de çöküş sü- recini hızlandıran bir adım oldu. Fransa, Türk Hükümetinin tüm bağrış çağrılarına, tehdit ve tepkilerine kulak tıkayarak yasayı çıkarttı.

Nereden nereye? Suriye'ye saldırı i-

çin iki ülkenin dışişleri bakanlıkları arasın- da "su sızmaz" denilen işbirliğinden bir- birine hakaret noktasına gelmeleri için yıllar, aylar değil, haftalar yetti. Fransa'yı şimdi İsrail izliyor ve Türkiye'yi köseye sıkıştırarak yeni bir "soykırım" yasası ha- zırlığına başlıyor. İsrail'i korumak için Malatya-Kürecik'te kurumuna başlanan "Füze kalkanı" üssünün çimentosu kuru- madan İsrail'den de bir darbe...

Daha önceki sayılarımızda Kıbrıs Hü- kümetinin Türkiye'yi ne askeri, ne diplo- matik ne de siyasi yönden ciddiye almadığına, meydan okuduğuna işaret et- miştik. Şimdi, Doğu Akdeniz'de Kıbrıs- İsrail-Yunanistan ittifakı ile kuşatılmış durumda. Bu ittifakın ilk zehirli meyvesi İsrail tarafından Türkiye'nin önüne konu- bile: Askeri malzeme satış yasağı. Kimse "bunun ne önemi var" diyemez çünkü İs- rail ve ABD'nin izni olmadan, kullandığı yazılım nedeniyle, Türkiye bir savaş uç- ağını, bir savaş gemisini dahi yerinden kı- mıldatamaz.

Demek ki, Türk hükümetinin, başba- kanın ve diğerlerinin İsrail hakkında atıp tutmaları boş lakırdıdan ibarettir. Türkiye, kuşatılmış bulunuyor. İsrail-Kıbrıs-Yuna- nistan eksenli bu kuşatmanın sadece bir parçasıdır. Türkiye, doğu ve kuzeydoğud- an İran ve Rusya; güneyden Suriye tara- findan askeri, diplomatik ve siyasi yönden kuşatılmış durumda. Her üç ülkenin kuşat- ması füzelerin, askeri birliklerin Türki- ye'yi hedef alacağı bir ciddiyette. Bu ülkelerin Türkiye'yi açıktan tehdit ettikle- rini, başka ülkelerle bir savaş durumunda ilk hedef olarak Türkiye'yi vuracaklarını açıkladıklarını biliyoruz.

Daha ne olsun! Bir ülkenin dış politi- kasının iflasını görmek ve ilan etmek için daha ne olsun! Osmanlı devleti dahi, çö- küşünden hemen önce bu denli ağır ve bu kadar açık tehditlere muhatap olmamıştı. "Dünya devleti oluyoruz" masallarından, "yeni Osmanlı" olma hayallerinden geç- tik, "komşularla sıfır sorun" politikasından

AMETLERİ

eser kalmış değil. Tarih hızlı akıyor! Arap halklarının, Ortadoğu'nun liderliğine oynayan –topluma böyle yansıtılan- Türkiye, füzelerle, askeri birliklerle kuşatılma noktasına çok kısa bir zaman diliminde geldi.

Nedeni sorulabilir. Bütün bu süreci tek bir nedenle izah etmek, açıklamak hem mümkün değil, hem de doğru değil. Hepsi aynı ağırlıkta olmayan pek çok neden sayılabilir. Biz başlıca iki nedene ve bunlara bağlı gelişen nedenlere işaret edelim. Bunlardan birincisi, dünyada gelişen devrimci durumdur.

Sınıf savaşının ürünü ve sonucu olan devrimci durum bütün dünyada olgunlaşmıştır. Bütün devletlerin egemen sınıflarını oradan buraya, şu kıyıda öteki kıyıya sürükleyen; burjuva toplumlarda büyük çalkantılara yol açan devrimci durumun varlığı, “ekonomik kriz, politik krize yol açmıştır” ifadesiyle emperyalist-kapitalist devletlerin yönetimleri tarafından da kabul ediliyor.

Ekonomik ve politik kriz, başka ifadeyle devrimci durum emperyalist-kapitalist devletleri derinden etkiler, bu ülkelerde devrimci kitle hareketini ayaklanma boyutlarına getirirken egemen sınıfları da politikalarında sürekli değişiklik yapmaya, arayış içinde olmaya zorluyor. Kendi ülkelerindeki ayaklanmaları, devrimci kitle hareketlerini kontrol altına alabilmeleri için emperyalistlerin olsun bağımlı ülkelerin tekelci sermaye sınıflarının olsun sürekli bir arayış içinde olmaktan başka çareleri yok.

Bu arayış, dün aralarında su sızmayan devletlerin bu gün kanlı-bıçaklı olmalarına; dün birbirlerini “kardeş” ilan edenlerin bu gün düşman kesilmelerine, birbirlerini savaşlarla, füzelerle tehdit etmelerine yol açıyor. Suriye-Türkiye ilişkileri, İran-Türkiye ilişkileri, Türkiye-Fransa ilişkileri akla gelen ilk örnekler. Çok yakın bir gelecekte Irak-Türkiye ilişkilerini

bu örnekler listesine ekleyeceğimizden kuşku duyulmamalı; belirtilerini şimdiden görüyoruz.

Tarihin akışını hızlandıran olgu, dünyadaki devrimci durumdur. Emperyalist-kapitalist ülkeleri hem birbirleriyle hem de bağımlı ülkelerle hızla karşı karşıya getiren şey krizden, devrimci durumdan en az zararlar, en az yarayla kurtulma çabası, zararları başka ülkelerin sırtına yıkarak mümkünse bu krizden karlı çıkma kaygısıdır. Almanya-Fransa ikilisini İngiltere ile karşı karşıya getiren nedenler de burada bulunuyor.

İkinci temel neden de Türkiye'deki devrimci durumdur. Dış politika, kendi kendine yeten, kendinde bir şey değildir. Bir ülkenin dış politikası her zaman o ülkenin iç politikasına bağlı olarak ve onun bir devamı olarak gelişir. Genel olarak politika ise ekonominin yoğunlaşmış ifadesidir. Dolayısıyla, ekonomik durumu –günümüz için ekonomik krizi- ve bunun iç politikaya yansımaları ele almadan bir ülkenin dış politikası açıklanamaz.

Çok açık, Türkiye, bütün politikasını devrimci durumu, iç savaşı, Kürt halkının özgürlük hakkı için verdiği savaşı kendi lehine, kendi çıkarlarına uygun olacak şekilde bitirebilmek amacına bağlı olarak şekillendiriyor; başka ülkelerle, özellikle de emperyalist ülkelerle ilişkilerini bu temel üzerinde şekillendiriyor. Daha doğru bir ifadeyle, Türk devletinin ve hükümetinin politikasını, sınıf savaşının ihtiyaçları belirliyor.

Sermaye sınıfı ve hükümet, bu amacını gerçekleştirebilmek için kendilerini kayıtsız şartsız şekilde emperyalist devletlerin kollarına bıraktılar. Bunun doğal sonucu, emperyalist devletlerdeki her dalgalanma Türkiye'de kendini en güçlü biçimiyle gösterdi. Bununla sınırlı değil! Emperyalist devletler arasındaki çelişkiler de, derinleştikçe devlet ve hükümetin politikasını etkilemeye, bu politikalar üzerin-

deki etkisini göstermeye başladı.

Hükümet ve sermaye sınıfı için Kürt halkına karşı savaşı kazanmak, devrimci durumu bastırmak için emperyalist devletlerin kesin ve açık bir desteğine ihtiyaç duyuyor. Emperyalist destek-yardım karşılıksız olmaz. Türkiye bu desteğin karşılığı olarak emperyalistlerin Ortadoğu'daki çıkarlarının koçbaşı olmayı taahhüt etmiştir. Suriye ile ilişkiler, “kardeş ülke” noktasından “düşman” ülke noktasına bir iki ay gibi kısa bir sürede gelmesinin doğru açıklaması da bu gerçeğin anlaşılmasına bağlı.

Devlet ve hükümet, Kürt halkının özgürlük hakkı için yürüttüğü savaşı ve emekçi sınıfların devrimci kitle hareketini bastırabilmek için zor yöntemlerine ve zor araçlarına başvuruyor. Son aylarda 12 Eylül faşist cuntasının dönemini aratan gözaltı, tutuklama, ceza yağdırma furysı, baskı ve işkencedeki olağanüstü artış bu politikanın sonucudur. KCK operasyonları adı altında yürütülen terör politikası devlet ve hükümetin politikasına başlı başına bir örnektir.

Kürt halkının özgürlük hakkı için verdiği savaş ve emekçi sınıfların bazen ayaklanma boyutlarına varan devrimci kitle hareketi karşısında hükümet ve devlet tek başlarına, emperyalistlerin askeri, maddi, politik, teknik desteği olmadan başarıya ulaşamayacaklarını görmüş durumdadır. Şimdi bir yandan zor yöntemlerini öne çıkarırlarken diğer yandan da destek ve yardım için kendilerini tamamen emperyalistlerin, ama özellikle de ABD'nin kollarına bırakmış bulunuyorlar.

Ama bu kendini bırakışın, tarihin akışını zor yöntemleriyle durdurmaya çalışmanın sonuçlarını hep birlikte görüyoruz. Bu çöküştür. Yeni toplumun doğumunu zor yöntem ve araçlarıyla engellemeye çalışmak bu girişimde bulunanın yok oluşuyla sonuçlanacaktır. Bunun belirtilerini, işaretlerini görmeye başladık. □

DÜN BOMBA BUGÜN KELEPÇE ÖZGÜR BASIN SUSMAYACAK!

20 Aralık:

“KCK operasyonu” adı altında bir çok ilde Dicle Haber Ajansı, Özgür Gündem Gazetesi, Etkin Haber Ajansı, Etik Ajans ve Gün Matbaası başta olmak üzere yayın merkezlerinden 49 kişi gözaltına alındı.

Haber duyulduğunda ilk tepki olarak devrimci sosyalist basın çalışanları ve okurlarından oluşan onlarca kişi Taksim’deki Özgür Gündem Gazetesi binası önünde bir araya geldi; baskınları ve gözaltıları protesto ederek devrimci ve özgür basının susturulmayacağını haykırdı.

Saatler 12.00’yi gösterirken Özgür Gündem Gazetesi binasında arama sürüyordu. Bina önünde toplanan çok sayıda gazeteci, avukat, yazar, Mücadele Birliği Dergisi, ETHA, Kızılbayrak, devrimci ve sosyalist basın çalışanları, DİSK’li işçiler işçiden, emekçi, Kürt halkından yana olan basına yönelik düzenlenen operasyonu protesto ettiler.

Desteğe gelen onlarca gazete çalışanı fotoğraf makinelerini yere bırakıp Özgür Gündem Gazetesini ellerinde tutarak sloganlarla operasyonları ve gözaltıları protesto ettiler.

“Özgür Basın Susturulamaz” diyerek yapılan açıklamada Etkin Haber Ajansından Derya Okatan; “Türkiye cezaevlerinde tutuklu bulunan 66 gazeteci ile yetinmemiş olacak ki, bugün de 25’i aşkın arkadaşımızın gözaltına alınması emrini verdi. Özgür basına yönelik gözaltı terörü derhal son bulsun. Dicle Haber Ajansı ve Özgür Gündem gazetesi olmak üzere, ezilenlerden yana yayın yapan tüm basına yönelik baskınlar derhal durdurulsun, gözaltına alınan gazeteciler derhal serbest bırakılsın. Basın özgürlüğüne kast eden Terörle Mücadele Yasası bir an önce kaldırılınsın, tutuklama mekanizması olarak burulan Özel yetkili mahkemeler dağıtılsın. Özgür basın susturulamaz!” dedi.

Avukat Eren Keskin de, 90’lı yıllarda gazetenin avukatlığını yaptığını, Özgür Gündem gazetesi olarak çıktığı ilk günden beri

çok fazla baskıyla karşılaştıklarını, 20 yıldan fazladır, gazetenin başına gelmeyen kalmadığını ve gazete binasının bombalandığını hatırlattı. Yazarlarının katledildiğine, dağıtımcılarının öldürüldüğüne dikkat çeken Keskin, bugün KCK adı altında yapılan bu operasyonun bu baskıların en açık göstergesi olduğunu belirterek; bazı basın organlarının bunu KCK operasyonu olarak vermesini protesto ettiğini söyledi. Bunun basına yönelik ve Kürt basınına yönelik bir operasyon olduğunu ifade eden Keskin, “KCK’li olarak adlandırdıkları herkes, Kürt sorununda demokratik çözüm isteyen kişilerdir. Bu yüzden biz hepimiz KCK’liyiz diyoruz. Kürt hareketini yok sayarak hiçbir sorunu çözmek mümkün değildir. Biz vazgeçmedik, vazgeçmeyeceğiz. Hepimiz buradayız” dedi.

Sık sık “Baskılar Bizi Yıldırılmaz”, “Özgür Basın Susturulamaz”, “Gözaltılar, Tutuklamalar, Baskılar Bizi Yıldırılmaz” sloganları atılarak operasyonlar ve gözaltılar protesto edildi.

Saat 19.00’den itibaren siyasi partilerden devrimci basın emekçilerine, aydın sanatçılardan demokratik kitle örgütlerine binlerce kişi Taksim Tramvay Durağı’nda toplanmaya başladı. Ve “Özgür Basını Susturamayacaksınız, Özgür Gündem, DİHA” pankartı ardında toplanarak alkış, ıslık ve sloganlarla İstiklal Caddesi’nde yürümeye başladılar.

“Özgür Basın Susturulamaz”, “Susma Haykır Özgür Basın Haktır”, “Faşizme Karşı Omuz Omuz”, “Hepimiz Kürdüz Hepimiz KCK’liyiz”, “Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz”, “Özgür Gündem Yalnız Değildir”, “Dokunan Yansa da Dokunacağız” sloganları ard arda atılırken, “Özgür Basın Susturulamaz”, “Devrimci Basın Susturulamaz”, “Arzu Demir Yalnız Değildir”, “Tutuklu Gazeteciler Serbest Bırakılsın” dövizleri ile Özgür Gündem, Azadiya Welat gazeteleri taşındı.

Galatasaray Lisesi önüne gelen binler adına basın açıklamasını Gazeteciler Sendikası başkanı Alper Turgut yaptı. “Bu sabah yine baskınlarla uyandık” diyen Alper Turgut, ülke zindanlarında 70 gazeteci olduğunu ve bunlara yenilerinin eklenmeye çalışıldığını

ğini ifade etti. “Buradayız, çünkü gazeteciler hapisanedeyken fikirlerin özgür olamayacağını biliyoruz. Gazetecileri hapsederek gerçeği de hapsedmeyi planlıyorlar. Bu planı bozmak, gerçeklerin saklamayacağını göstermek için buradayız” dedi.

“Bu saldırı sadece gazetecilere değil, halkın gerçeği öğrenme hakkına karşı yapılıyor. O yüzden sadece gazeteciler değil, haklarına sahip çıkan herkes bugün bu meydanda. Susmayacağımızı, düşüncelerin hapsedilmeyeceğini göstermek için buradayız. Basın özgür olana, Hapisaneler boşalana dek buradayız” denilen açıklamadan sonra Özgür Gündem Gazeteci Editörlerinden Bayram Balcı da söz aldı, “Yapılabilecek her şeyi denediler ama başaramadılar Kürt Basını asla susmadı, asla susmayacak” dedi.

21 Aralık:

Basın emekçileri, kamu emekçilerinin grevine katılarak “Özgür Basın İçin Nöbetçiyiz!” diyerek gözaltındaki arkadaşları serbest bırakılıncaya kadar çeşitli eylemler yapacaklarını duyurdular.

Beyazıt Meydanı’nda yapılan konuşmalarda fotoğraf makinalarını, kalemlerini, not defterlerini yere bırakarak, yapılan baskınları ve basın emekçilerinin gözaltına alınmasını protesto ettiler.

Ardından saat 15.30’da Vatan Caddesi’ndeki Emniyet Genel Müdürlüğü önüne giden devrimci, sosyalist, özgür basın çalışanları, burada “Özgür Basın İçin Nöbetçiyiz!” pankartıyla arkadaşlarının serbest bırakılması talebiyle nöbete başladılar.

Özgür Gündem, Etkin Haber Ajansı, Atılım, Mücadele Birliği Dergisi, Emeğin Dünyası Gazetesi, Kızıl Bayrak, Sendika.Org, Alinteri, Özgür Gelecek, Tutuklu Gazetecilerle Dayanışma Platformu’ndan basın emekçileri sloganlar ve yaptıkları konuşmalarla basına yönelik baskıları protes-

to ettiler ve arkadaşları serbest bırakılana kadar eylemde olacaklarını duyurdular.

Eyleme BDP İstanbul Milletvekili Sabahat Tuncel, BDP İstanbul İl Eşbaşkanı Asiye Kolçak da katılarak destek verdi. Burada gazete çalışanları adına yapılan basın açıklamasını Mücadele Birliği Dergisi adına Serpil Ünal yaptı.

Meslektaşlarının her zaman destekçileri olacaklarını belirten basın emekçileri, “KCK operasyonları” adı altında yaratılmak istenen karanlığı dağıtmak isteyenleri Dicle Haber Ajansı muhabiri, Özgür Gündem Gazetesi editörü olmaya davet etti.

Basın açıklamasının ardından BDP İstanbul Milletvekili Sabahat Tuncel konuşma yaptı. Tuncel, basını özgür olmayan bir ülkenin özgür ve demokratik olmayacağını belirtti.

Pankartları önünde fotoğraf makinelerini, kalemlerini, basın kartlarını, not defterlerini, telefonlarını yere bırakan basın emekçileri saat 18.00’e kadar sloganlar, ajitasyon konuşmaları ve halaylarla bekle-yişlerini sürdürdüler. Arkadaşları serbest bırakılana kadar “Nöbette” olmayı sürdü-recekler.

22 Aralık:

Sabah saatlerinden itibaren Emniyet Müdürlüğü’nün önünde “Nöbette” olan basın emekçileri, saatler 14.00’e gelirken, Özgür Gündem gazetesini ziyaret etti.

Gazete çalışanlarıyla bir araya gelen dergi temsilcileri ve muhabirler, meslektaşlarıyla sohbet ederek moral ve destekte bulunmak istediler.

Gündem Gazetesi çalışanı Salih Sezgin; “Buradaki anlamlı desteğinizden kaynaklı çok teşekkür ediyoruz, sizin desteğiniz olduğu sürece Özgür Gündem Gazetesi çıkmaya devam edecektir” dedi. Desteğini sunan ajans ve gazetecilere çok teşekkür etti.

Akşam saatler 19.30’a gelirken Tak-sim Meydanı’nda toplanan Özgür Gündem Gazetesi, Azadiya Welat, Dicle Haber Ajansı, Mücadele Birliği Dergisi, Emeğin Dünyası Gazetesi, Kızıl Bayrak, Yarın Gazetesi, Sendika.org, Alinteri, Özgür Gelecek, Atılım Gazetesi, Etkin Haber Ajansı, Tutuklu Gazetecilerle Dayanışma Platformu’ndan gazetecilerin eylemine demokratik kitle örgütleri ve siyasi partiler destek verdi.

Yaklaşık bin kişinin katıldığı yürüyüşte kitle, arkadaşlarının gözaltına alınmasına öfke doluydu. İstiklal Caddesi boyunca yapılan yürüyüşle Galatasaray Lisesi önüne gelindi. “Özgür Basın Susmayacak” pankartının açıldığı yürüyüş sırasında “Baskılar Bizi Yıldırılmaz”, “Nuri Çıkacak Yine Yazacak”, “Zindanlar Yıkılsın Tut-saklara Özgürlük”, “Özgür Gündem Sus-madı Susmayacak”, “Gözaltılar Serbest Bırakılsın” sloganları atıldı sık sık.

Galatasaray Lisesi önüne gelindiğinde basın açıklamasını okuyan Bayram Balcı açıklamada, “Gazete bürolarının bombalanmasından çalışanlarının katledilmesine, gazetelerin yasaklanmasından para cezalarına kadar Kürt basınına ve devrimci, sosyalist basına özgür basına yönelik saldırının türlü yöntemleri uygulanıyor. Ancak, bugüne kadar alamadıkları gibi, bundan sonra hiçbir sonuç alamayacaklar” dedi.

23 Aralık:

Sabah erken saatlerde gözaltındaki 46 basın emekçisinin ifadeleri için getirilmele-rinin ardından sabah 09.00’den itibaren “Özgür Basın Nöbeti” Beşiktaş Adliyesi’ne taşındı.

“Özgür Basın Susturulamaz”, “Baskılar Bizi Yıldırılmaz”, “İçerde Dışarda Hüc-releri Parçala”, “AKP Elini Özgür Basından Çek”, “Faşizme Karşı Omuz O-muza”, “Faşist Devlet Hesap Verecek”, “Özgür Basın İçin Nöbetçiyiz”, “Gözaltılar, Tutuklamalar, Baskılar Bizi Yıldırılmaz” sloganları atan basın emekçilerine çok sayıda insan gelerek destek verdi.

Saatler 12.00’yi gösterirken sağanak yağmur altında yapılan basın açıklamasını ETHA editörü Nadiye Gürbüz okudu. Basın açıklamasında “Basın özgürlüğü, mu-halif, devrimci, sosyalist basının özgürlüğü kadardır. Özgür, devrimci sosyalist basının susturulduğu yerde, toplumsal vicdanlar da karartılır. Toplum vicdanının karartıl-masına izin vermedik, vermeyeceğiz” de-

nildi.

Sloganlar, türküler, halaylar ve horonla süren bekleyişte ilk olarak Özgür Gündem gazetesinden Hatice Bozkurt'un serbest bırakıldığı haberi geldi. Akşam saat 19.00 civarında da sorgusu tamamlanan Evrim Kepenek, Celal Kaya, Ulfiye Özcan, Hamza Sümeli, Musatafa Özer, Murat Eroğlu serbest bırakıldı.

"Nöbet" saat 23.00 civarında sonlandırılırken gazetecilerin sorgusu devam ediyordu.

24 Aralık:

İstanbul Adliyesi'nde 15 saati aşkın süre savcılık işlemlerinin ardından tutuklanmaları talep edilen 42 gazetecinin nöbetçi hakimlikteki ifade işlemleri de 8 buçuk saat sürdü ve yargılama sabah saat 05.30'a kadar devam etti. 36 gazeteci tutuklanırken, diğerleri tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı.

Eylem Sürmeli, Güneş Ünsal, Enis Yalçın, Şeref Sürmeli, Sevinç Tuncelli ve Arzu Demir tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldı. Adliye girişinde bekleyen yüzlerce kişi, serbest bırakılanları "Özgür Basın Susturulmaz", "Direne Direne Kazanacağız" sloganları ve alkışları ile karşıladı. 36 kişi ise, "Örgüt üyesi olmak" suçlaması ile "kuvvetli delil şüphesi" ve "delilleri karartma ihtimali" gerekçesi ile tutuklandı.

Tutuklanma haberi, adliye önünde bekleyenler tarafından sloganlarla protesto edildi. Gazeteciler polis otobüslerine bindirilip götürülürken, kitle "Özgür Basın Susturulamaz", "Nuri Çıkacak Yine Yazacak", "Yüksel Çıkacak Yine Yazacak", "Baskılar Bizi Yıldıramaz", "Özgür Gündem Susmayacak" sloganları attı ve oturma eylemi yapmaya başladı.

Bu sırada çevik kuvvet polisleri ile gerginlik yaşanırken, tutuklanan gazeteciler ise zafer işareti yaparak, camları döv-

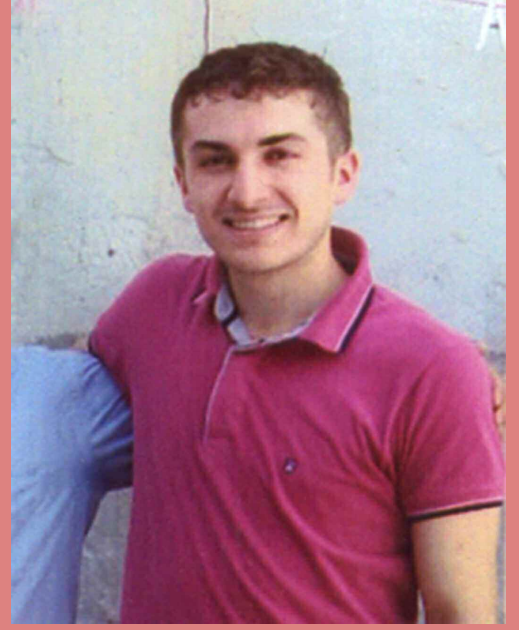
meye başladı. Tutuklanan kadın gazeteciler Bakırköy Kadın Cezaevine, erkek gazetecilerin ise Metris Cezaevi'ne götürüleceği öğrenildi.

Tutuklanan gazetecilerin isimleri şöyle:

Ramazan Pekköz (DİHA editörü-Diyarbakır), Mazlum Özdemir (DİHA muhabiri-Diyarbakır), Fatma Koçak (DİHA Yazışları Müdürü-İstanbul), Kenan Kırkaya (DİHA Ankara Temsilcisi-Ankara), Sadık Topaloğlu (DİHA muhabiri-Urfa), Semiha Alankuş (DİHA editörü-Diyarbakır), Çağdaş Kaplan (DİHA muhabiri-İstanbul), Ömer Çelik (DİHA muhabiri-İstanbul), Zuhul Tekiner (DİHA İmtiyaz Sahibi-İstanbul), Pervin Yerlikaya (DİHA-İstanbul), Nilgün Yıldız (DİHA muhabiri Mardin), Zeynep Kuray (Birgün Gazetesi muhabiri), Nahide Ermiş (Özgür Halk ve Demokratik Modernite Dergisi Yayın Kurulu Üyesi), Ömer Çiftçi (Demokratik Modernite Dergisi İmtiyaz Sahibi), Davut Uçar (Etik Ajans Müdürü), Hüseyin Deniz (Özgür Gündem eski çalışanı), İsmail Yıldız (DİHA eski çalışanı), Dilek Demirel (Özgür Gündem eski çalışanı), Sibel Güler (Özgür Gündem eski çalışanı), Ertuğ Bozkurt (Fırat Dağıtım çalışanı), Çağdaş Ulus (Vatan Gazetesi muhabiri), Nevin Erdemir (Özgür Gündem Gazetesi çalışanı), Nurettin Fırat (Özgür Gündem Gazetesi yazarı), Ayşe Oyman (Özgür Gündem), Yüksel Genç (Özgür Gündem yazarı), Oktay Candemir (DİHA eski çalışanı), Ziya Çiçekçi (Özgür Gündem Gazetesi İmtiyaz Sahibi ve Sorumlu Yazışları Müdürü), Haydar Tekin (Fırat Dağıtım eski çalışanı), Safiye Torman (Demokratik Modernite Dergisi Van çalışanı), Selahattin Aslan (Demokratik Modernite çalışanı), İrfan Bilgiç (Eski Fırat Dağıtım çalışanı), Ali Fidan (Fırat Dağıtım İstanbul çalışanı), M. Emin Yıldırım (Azadiya Welat Genel Yayın Yönetmeni), Çiğdem Aslan, Cihan Albay, Saffet Orman.□

Bir Öğrenci Daha Hüküm Giydi

28 Nisan 2011 tarihinde tutuklanan Dicle Üniversitesi Mimarlık Mühendislik Fakültesi öğrencisi Barış KAYA, 22 Aralık günü yapılan 4. duruşmasında ceza aldı.

Diyarbakır 5. ACM'de yargılanan Barış KAYA, 26 Nisan günü kampüs girişinde gözaltına alınarak "Aydın Erdem Anmasına katılma", "KCK duruşmasında adliye önünde eyleme katılmak", "Silahlı terör örgütüne üye olmamakla birlikte örgüt adına suç işlemek", "Terör örgütü propagandası yapmak", "Polise mukavemet" ve "İzinsiz Toplu Gösteri ve Yürüyüş Kanununa Muhalefet" suçlamalarıyla 11 yıl 3 ay hapis cezasına çarptırıldı.

Barış KAYA halen Mardin E Tipi Cezaevi'nde kalmakta.

Son dönemlerde yargıda, olmayan delillerle "suç" yaratma konusunda çok sayıda davaya tanık olundu. Devrimci bir öğrenci olan Barış KAYA ve tüm politik tutsaklar derhal serbest bırakılmalıdır.

**BASKILAR, GÖZALTILAR,
TUTUKLAMALAR BİZLERİ
YILDIRAMAZ!
ZİNDANLAR YIKILSIN
TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK!
YAŞASIN
DEVİRİMCİ ÖĞRENCİ BİRLİĞİ!**

**Devrimci Öğrenci Birliği
(DÖB)**

URFA'DA "KESK'E DOKUNMA" MİTINGİ

Son süreçte yaygınlaşan baskı gözaltı ve tutuklamaları protesto etmek amacıyla Urfa'da emekçiler tarafından bölgesel bir miting gerçekleştirildi. 17 Aralık günü "KESK'e Dokunma" adı altında gerçekleşen mitinge Adana, Mersin, Antep, Adıyaman, Mardin, Amed, Şırnak, Siirt, Batman ve Urfa ilçelerinden katılım oldu. Binlerce emekçi önce Urfa Halepli Bahçe Meydanı'nda toplandı, kortejlerin oluşturulmasıyla beraber saat 12.00 civarında yürüyüş başladı. Yürüyüşü zırhlı polis araçları ve çevik kuvvet polisleri de yoğun önlemler olarak takip etti.

Mücadele Birliği Platformu da yürüyüşe, dikkatleri 19

Aralık 2000 yılında gerçekleşen zindan katliamlarına çekmek amacıyla "19 Aralık Katliamını Unutmadık, Unutturmayacağız" pankartı ve bayraklarıyla katıldı ve mitingin sonuna kadar "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük" ve "Kürt Halkı Yalnız Değildir" başlıklı binlerce bildirinin dağıtımını yaptı; "Zindanlar Yıkılsın Tutsaklara Özgürlük", "Devrimci Tutsaklar Teslim Alınmaz", "Kürdistan'da Tek Çözüm Ya Devrim Ya Ölüm", "Kürdistan Faşizme Mezar Olacak", "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her şey Emegin Olacak" sloganları atıldı.

Eylemcilere yoldan aracıyla geçerken destek veren bir kişi polis tarafından gözaltına alınmak istendi, fakat kitlenin buna tepki göstermesi sonucu serbest bırakıldı.

Mitingin gerçekleşeceği Topçu Meydanı'na gelindiğinde ise arama noktalarından geçilirken polisler tarafından keyfi kimlik kontrolü uygulaması gerçekleştirilmek istendi. Bu uygulamaya Mücadele Birliği Platformu tarafından sert bir şekilde tepki gösterildi, kimliklerin kesinlikle gösterilmeyeceği söylendi. Bunun üzerine polisle bir süreliğine gerginlik yaşandı. Mücadele Birliği'ne sahip çıkmak isteyen bir çok kişi de polis tarafından itilerek bölgeden uzaklaştırıldı. KESK Tertip Komitesi ve sendika avukatlarının da gelmesinin ardından polis kimlik kontrolü uygulamasından vazgeçti bu sefer dergi ve bildirilerin kontrolünün yapılacağı söylendi. Yaklaşık yarım saat süren bu gerginliğin ardından dergiler ve bildiriler de iade edildi ve Mücadele Birliği de "Baskılar Bizi Yıldırılmaz" sloganlarıyla alana girerek eylemdeki yerini almış oldu.

Mitingde KESK Genel Başkanı Lami Özgen, Eğitim-Sen Genel Başkanı Ünsal Yıldız, SES Genel Başkanı Çetin Erdolu ve Urfa BDP milletvekili İbrahim Binici konuşmalar yaptı. KESK'e bağlı sendikalar, DİSK Genel-İş ve Dev Sağlık-İş'in yanı sıra BDP, Mücadele Birliği Platformu ve ESP'nin katıldığı miting ,yapılan konuşmalar ve çekilen halaylar sonrasında saat 15.00 civarında sona erdi.

Mitingde dağıtılan Mücadele Birliği ve Önsöz dergileri de büyük bir ilgiyle karşılandı.

Antep-Adana Mücadele Birliği Platformu

"BASKILAR KOMPLOLAR BİZLERİ YILDIRAMAZ"

DİSK Genel-İş İzmir Şubeleri 25 Kasım'da tutuklanan sendikacıların serbest bırakılması için 16 Aralık günü bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Genel-İş Sendikası önünde toplanan işçiler Basmane Meydanından AKP il binasının önüne yürüdüler.

Eylemde "Baskılar Komplolar Bizi Yıldırılmaz/DİSK Genel-İş İzmir Şubeleri" pankartı taşıyan "Baskılar Bizi Yıldırılmaz", "Faşizme Karşı Omuz Omuz", "Direne Direne Kazanacağız", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz" sloganları atıldı ve AKP il binası kapısına bırakılmak için "Adalet Bir Gün Size De Gerekebilir/DİSK Genel-İş İzmir Şubeleri" yazılı siyah çelenk taşındı.

AKP İl binası önüne gelen işçiler polis barikatı ile karşılandı. Polis barikatının önünde yapılan basın açıklamasını DİSK Genel-İş Genel Sekreteri Kani Beko okudu. Önce kısa bir konuşma yapan Kani Beko, "Biz Genel-İş'iz biz DİSK'iz, sizler nasıl ki Denizleri, Mahirleri, İbrahimleri teslim alamadıysanız bizleri de teslim alamayacaksınız" dedi. Arkasından okunan açıklamada; "Bu operasyonlar aynı zamanda taşeronlaştırmaya karşı mücadele eden ve mücadele niyetinde olan sendikalara ve sendika yöneticilerine de gözdağı anlamına gelmektedir. Bu operasyonla sendikacılara, 'Taşeronlaştırmaya karşı çıkar ve mücadele ederseniz gideceğiniz yer cezaevidir' mesajı verilmektedir.

Tutuklanan sendikamız yöneticilerinin taşeronlaştırmaya karşı mücadele etmek dışında yani vahşi emek sömürüsüne karşı çıkmak dışında bir eylem ve davranış içerisinde olmadıklarını biliyoruz.

Ancak unutulmamalıdır ki biz DİSK/Genel-İş Sendikasıyız özelleştirmeye ve taşeronlaştırmaya, işçileri köleleştirmeye karşı duran ve bedel ödeyen sendikayız. Bu nedenle sonu cezaevi de olsa ilkelerimizden asla ödün vermeyeceğiz" denildi.

Açıklamadan sonra siyah çelenk bırakılmak üzere işçiler AKP il binası önüne geçmek istedi. Polisin çelenk taşıyan işçileri engellemeye çalışmasına rağmen işçiler ısrarcıydı ve polis barikatına yüklendiler. Bunun üzerine çelenk üzerine geçmesine izin verildi. Yaşanan kısa gerginlikten sonra eylem sona erdirildi.

Mücadele Birliği/İzmir

SAĞLIK EMEKÇİLERİ GREV'E HAZIR

sa, İstanbul Veteriner Hekimleri Odası, Devrimci Sağlık-İş Sendikası, Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) şubelerinin düzenlediği eyleme, Hava-İş Sendikası Başkanı Atılay Ayçin ile tıp fakültesi öğrencileri, asistanlar, hemşireler, aile hekimleri ile çok sayıda sağlık çalışanı da destek verdi. Tünel'de bir araya gelen sağlık çalışanları "Hastanelerimize sahip çıkmak için grevdeyiz", "Ticarethane değil hastane, müşteri değil hasta", "Sağlıkta Kanun Hükmünde darbeye karşı grevdeyiz", "Rahmetli dedemin protezi geldi mi?", "Doktor Che'nin yolundayız" yazılı döviz ve pankartları açarak, ıslıklar ve alkışlar eşliğinde yürüyüşe başladı.

Sağlık politikalarını eleştiren ve siyah önlükler giyen sağlıkçılar, "Sağlık, Haktır Satılamaz", "Herkese Eşit, Ücretsiz Sağlık", "AKP Sağlığa Zararlıdır" sloganları attı. Yurttaşların da destek verdiği eylemde, idam sehpasında olan, boynuna zincir ve ip geçirmiş bir hekim maketinin taşınması da dikkat çekti. Yürüyüş sırasında, Taksim Tramvay durağına "Sağlık Bakanı eğitimsiz bıraktığın asistan, hocasız bıraktığın öğrenci, sözleşme yaptığın hekim, parasıyla tedavi ettiğin halk için istifa et" yazılı pankart asıldı. Taksim Gezi Parkında kısa açıklamalar da bulunan İstanbul Eczacı Odası Başkanı Semih Güngör; "Yurttaşlar katkı paylarının yanına muayene ücretleri, fiyat farkları, her ilaç için 3 TL'ye kadar katılım payı verecekler. Bunların karşılmasını da biz eczacılar yapacağız. Biz angarya yapmak istemiyoruz. Vatandaşın tahsilatçısı olmak istemiyoruz" diye konuştu. İstanbul Dişhekimleri Odası Başkanı Prof. Dr. Serdar Çintan da halka daha iyi ağız ve diş sağlığı hizmeti verebilmek için, nitelikli sağlık hizmeti sunabilmek için başta KHK ile getirilen uygulamalara ve diğer tüm düzenlemelere karşı olduklarını kaydetti.

Taksim Gezi Parkı'nda açıklama yapan İstanbul Tabip Odası Başkanı Prof. Dr. Taner Gören, "Sağlıkta Dönüşüm Programı" ile acillere başvurmanın kolaylaştığını, yapılan istatistiklerin buralara başvuran hastaların yüzde 80'inin acil olmadığını ortaya çıktığını ifade ederek, şöyle devam etti:

"Yurttaşın sağlığa ulaşımını kolaylaştı. Vatandaş artık diyor ki 'çok kolay muayene oluyorum, ama derdime çare bulamıyorum.' Polikliniklerde ortalama 5 dakika hastaya ayrılıyor. WHO, bir hastaya muayene için önerdiği süre en az 15 dakika. Kamu Hastaneleri Birliği ile genel sekreter denilen bir sistemle yönetilen kamu hastaneleri devreye girecek. 1 Ocak'ta Genel Sağlık Sigortası'nın ertelenen maddeleri yürürlüğe girecek. Katkı, katılım payları arttırılacak. Bu nasıl bir sağlık hizmetidir? Genel sekreter kendi güvencesini sağlamak için hastanelerin kar etmesini sağlayacak. Böyle bir sistemde gerçek tıp eğitimi, hizmeti olabilir mi? Gerçek sağlık sistemine ulaşmıncaya dek mücadelemizi sürdüreceğiz. 21 Aralık'ta acil servisler ve yatak polikliniklerdeki hastaları mağdur etmeden kurulan sağlık hakkı meclisleri ile halkımızı bilgilendireceğiz ve o gün hizmet sunmayacağız" dedi. □

Sağlık emekçileri Sağlıkta Dönüşüm Programını ve yapılan politikaları siyah önlük giyerek protesto ettiler.

Sağlık emekçileri, Sağlıkta Dönüşüm Programı ve son olarak 2 Kasım günü çıkarılan Sağlık Bakanlığı'nın teşkilat yapısını değiştiren Kanun Hükmünde Kararname'ye karşı 18 Aralık günü "Her İşin Başı Sağlık. Emegimiz, Mesleğimiz, Geleceğimiz Ve Sağlık Hakkı İçin" diyerek Tünel'den Taksim Gezi Parkı'na siyah önlükler ile protesto yürüyüşü gerçekleştirdi. Sağlık Bakanı . Recep Akdağ'ı istifaya çağırarak sağlık emekçileri "Kamu hastanelerini satılığa çıkaran, sağlık hizmetlerini ticarileştiren, sağlık çalışanlarını köleleştirmeyi amaçlayan 663 sayılı kararnameye karşı 21 Aralık Çarşamba günü g(ö)revdeyiz" dediler.

İstanbul Tabip Odası, İstanbul Eczacı Odası, İstanbul Dişhekimleri Oda-

"HALKLARIMIZ VE GELECEĞİMİZ İÇİN 21 ARALIK'TA GREV'DEYİZ"

Büro Emekçileri Sendikası İstanbul Şubeleri, 15 Aralık günü Taksim Meydanı'nda 21 Aralık'ta Kamu Emekçileri Konfederasyonu'nun yapacağı greve ilişkin "Greve Hazırız" mesajını verdiler.

Taksim Tramvay durağında saat 12.00'de toplanarak Galatasaray Lisesi'ne doğru yürüyüşe geçen büro emekçileri "Baskılara Cezalara Son", "Halklarımız ve Geleceğimiz İçin 21 Aralık'ta Grev'deyiz", "Geliyor Geliyor, Grev Geliyor" gibi yazılı dövizler taşıdılar.

Yürüyüşte kadın emekçilerin yoğunluğu ve eylemin coşkusu dikkat çekti. "Ücretli Köle Olmayacağız", "Genel Grev Genel Direniş" sloganları sık sık atıldı.

Galatasaray Lisesi önüne gelindiğinde Büro Emekçileri Sendikası İstanbul Şubeleri adına açıklama yapan BES 2 Nolu Şube Başkanı Nevin Kaplan; Kamu emekçilerinin uzun yıllardır mücadele ederek kazandıkları toplu sözleşme hakkının engellendiğini vurguladı. Kaplan; Kanun Hükmünde Kararname'nin AKP iktidarı tarafından "bir gece sessizliğinde" çıkartılarak halkın ve emekçilerin kazanılmış haklarının birer birer alındığını ve "eşit işe eşit ücret" ilkesiyle emekçilerin sadece "1/4'üne" kendi ihtiyaçları doğrultusunda uygulandığını, kalan 1.500.000 kamu emekçinin "ücretlerinde herhangi bir iyileştirme" yapılmadığını söyledi.

Son olarak Nevin Kaplan, 21 Aralık'ta yapılacak Grev'e değinerek, "Bizler daha fazla örgütlenerek, daha fazla birleşerek ve daha fazla mücadeleyi yükselterek AKP hükümetinin bu korkusunu daha da büyüteceğiz. Bugün büro emekçileri olarak burada yapmış olduğumuz yürüyüşle iktidarı bir kez daha uyarıyor, hak gasplarına ve adaletsizliklere karşı 21 Aralık'ta tüm kamu çalışanları ile birlikte hizmet üretimini durduracağımızı ilan ediyoruz" dedi. □

G(Ö)REV BAŞARIYLA GERÇEKLEŞTİ

KESK ve TTB'nin haftalar önceden duyurduğu bir günlük grev, sabah saatlerinde başladı. Emekçiler, sabah saatlerinden itibaren ülke çapında sokaktaydı.

İstanbul'da yürüyüşler 3 kolda toplanarak başladı. Saat 11.00'den itibaren Anadolu yakasından gelen emekçiler Sirkeci Garı önünde, Avrupa yakasından gelen emekçiler de Çapa ve Cerrahpaşa'da toplanarak Beyazıt'a doğru yürüyüşe geçtiler. Sağlık emekçilerinin genel grevi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi önünde saat 07.00'da grev çadırının kurulması ile başladı. Şişli Etfal Hastanesi, Bakırköy Sadi Konuk Hastanesi önünde de saat 10.00'da toplanan sağlık emekçileri Çapa yönüne doğru topluca hareket ettiler. Anadolu yakasında kamu emekçileri de saat 10.00'da Kadıköy Belediyesi önünde toplanarak Sirkeci'ye gitmek üzere hareket ettiler. Kartal Devlet Hastanesi önünde toplanan sağlık emekçileri de saat 10.00 gibi Sirkeci'ye hareket ettiler.

TTB, İstanbul'daki hastanelerde greve katılım oranını yüzde 95 olarak açıklarken, hastanelerde acil servisler ve yatan hastalar dışında sağlık hizmeti verilmedi.

Binlerce emekçi, iki koldan Beyazıt Meydanı'na doğru yürüyüşe geçerken, yürüyüşte KESK'e bağlı sendikalar ve TTB'nin yanı sıra, Dev Sağlık-İş Sendika-

sı, TMMOB, Türk-İş'e bağlı Yol-İş Sendikası İstanbul 1 No'lu Şube, çeşitli siyasi partiler ile Savranoğlu işçileri de yerini aldı. DİSK Genel Sekreteri Tayfun Görgün, Sendikal Güç Birliği sendikalarının genel başkanları, BDP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel, ile çok sayıda sendika ve siyasi parti temsilcisi de kortejdeydiler. Emekçiler "İnsanca Bir Yaşam İçin Grevdeyiz" pankartı taşıyorlardı.

Taleplerini içeren sloganlar ve dövizlerle yürüyen emekçilerin en sık attığı sloganlardan biri de "Özgür Basın Susturulamaz"dı.

Mücadele Birliği Platformu da "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegün Olacak" pankartı ile eylemde yerini aldı. "Yaşasın İşçilerin Emekçilerin Mücadele Birliği", "Fabrikalar Tarlalar, Siyasi İktidar, Her Şey Emegün Olacak", "Emekçiler Birleşin Devrim İçin Savaşın" sloganlarıyla Beyazıt Meydanı'na geldi.

Çoğunluğunu sağlık emekçilerinin oluşturduğu onbinin üzerinde kamu emekçisinin katıldığı uyarı G(ö)rev'inde, emekçilerin talepleri; Genel Sağlık(Sızlık) Sigortası'nın ertelenen maddelerinin 1 Ocak 2012'de yürürlüğe girmesi, Yeşil Kart'ın iptal edilmesi, herkesin sağlık primi ödemesi, katılım payları ve emekçiler için en büyük

saldırı olarak nitelendirilen (663 sayılı yasa) Kanun Hükmünde Kararname çıkartılması saldırılarının geri püskürtülmesiydi.

Eyleme DİSK, Türk İş, Mücadele Birliği Platformu, Devrimci İşçi Komiteleri, Devrimci Emekçi Komiteleri, Devrimci Öğrenci Birliği, ve pek çok demokratik kitle örgütü destek verdi.

KESK Genel Sekreteri İsmail Hakkı Tombul yaptığı konuşmasında, kamu çalışanlarına grev hakkı verilmemesine rağmen bugün hizmetten gelen güçlerini kullanarak grev yaptıklarını söyledi ve "AKP, kamu çalışanlarına toplu sözleşme ve grev hakkı vereceğini söylediğinde inanmamıştık. Emekçilere grev hakkı vermeden sadece Memur Sen ile masaya oturarak kendi isteklerini dayatmaya çalışıyor" dedi.

Tombul, siyasetçi, avukat, öğrenci, gazeteci ve emekçilerin tutuklandığını söyleyerek tutukluların bir an önce serbest bırakılmasını istedi.

Ekvador Demokratik Halk Hareketi'nden bir temsilci de Latin Amerika'da da parasız sağlık ve eğitim mücadelesi verdiklerini söyleyerek "Yaşasın Enternasyonalist Dayanışma" dedi.

Miting sonunda Grup Yorum ve Mezopotamya Kültür Merkezi sanatçıları şarkılarıyla eşliğinde binlerce kişi halay çekti. □

YURTTA İSYAN

Ege Üniversitesi kampüsü içerisinde bulunan Yüksek Öğrenim Kredi ve Yurtlar Kurumu'nda kalan kız ve erkek öğrenciler, iki aydır sıcak su ve kalorifer sorunları olduğu için isyan etti.

13-14 Aralık günleri, gece saat 23.00-24.00 arasında ellerinde havlular ve kovalar ile yurt bahçesinde ve yemekhanesin-

de eylem yapan öğrenciler, yönetime defalarca dilekçe vermesine rağmen hiçbir şekilde cevap alamadıklarını ve sorunla ilgilenilmediğini söylediler. Öğrenciler sıcak su ve kalorifer sorunu çözümlünceye kadar eylemler yapacaklarını söylediler.

Yurt yönetimini bahçede protesto eden öğrenciler taleplerini dile getirdikten sonra yemekhaneyi işgal eden arkadaşlarının yanına geçerek eylemlerini yemekhane işgali ile sürdürdüler.

Mücadele Birliği/İzmir

SAĞLIK EMEKÇİLERİ İZMİR'DE ALANLARDAYDI

21 Aralık Çarşamba günü ülkenin birçok yerinde bir günlük iş bırakma eylemi yapan KESK'in SES şubeleri İzmir'de de alanlardaydı. Sabah saatlerinde hastaneler önünde toplanarak iş bırakan sağlık emekçileri, merkezi olarak bir günlük iş bırakma

eylemlerini Tepecik Araştırma Hastanesinde yaptı ve en yakın hastane olan Eşrefpaşa hastanesine yüründü.

Bir günlük iş bırakma eylemine SES şubelerinin tamamı, KESK şubeler platformu, Sendikal Güç Birliği İzmir Bileşenleri, Mücadele Birliği Platformu, Emegın Eylem Birliği ve kimi devrimci kurum ve siyasi örgütler katıldı.

KESK şubeler platformu saat 11.00'de Konak YKM önünden İzmir Büyükşehir Belediyesi önüne geçti. Sendikal Güç Birliği İzmir Bileşenleri TÜMTİS Sendikası önünden eylem alanına geçti. Savranoğlu Deri işçileri Sendikal Güç Birliği ile birlikte yürüdü.

Mücadele Birliği Platformu "Fabrikalar Tarlalar Siyasi İktidar Her Şey Emegın Olacak" pankartı ve "Zafer Savaşın Emekçinin Olacak", "Savranoğlu İşçisi Yalnız Değildir", "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" sloganlarıyla ile bir günlük iş bırakma eylemine Sendikal Güç Birliği ve Savranoğlu Deri işçileri ile birlikte alana girerek katıldı.

Sağlık emekçileri, hastanelerinden SES İzmir şubesinin önüne geçti. Saat 12.00'de SES İzmir şubesi önünde toplanan sağlık emekçileri kitlesel bir şekilde eylem alanına geldi. Eylemde "Uykusuz Doktor Ölüm Demektir", "Sağlıkta Dönüşüm Yalanına Son!", "Sabır Taşı Çatladı", "Geleceğimize Neşter Vurdurmayaçağız" dövizleri önplandaydı. SES "Halkın Sağlık Hakkı, Çalışanların İş ve Gelecek Güvencesi Mücadelelerinden Asla Vazgeçmeyecek/Ses İzmir Şubesi" pankartını açtı.

İBB önünde toplanan on bine yakın kişi Konak Meydanına taşdı. Kürsüde Kanun Hükmünde Kararnamelere (KHK), Torba Yasasına, Kıdem Tazminatlarına, Tutuklanan sendikacılara, gazetecilere, HES'lere karşı mücadele edenlere, Kürt halkına yapılan saldırılara, atanması yapılmayan öğretmenlere değinildi. Yapılan konuşmalardan sonra basın metnini okumak üzere KESK adına Ali Kılıç mikrofonu geçti. Okunan basın metninden sonra Grup Yel Değirmeni'nin türküleri ile kitle halaylar çekti. Hopa'da ölümsüzleşen Metin Lokumcu, "Metin Lokumcu Ölümsüzdür" sloganıyla anıldı.

Mücadele Birliği/İzmir

DÜN SİVAS'TA BUGÜN MARAŞ'TA ÇÖZÜM FAŞİZME KARŞI SAVAŞTA

Maraş katliamının 33. yılında Alevi Bektaşî Federasyonu'nun çağrısıyla Maraş'ta yapılmak istenen miting, şehir dışından gelenleri polis ve jandarma tarafından engellendi.

23 Aralık akşamı Türkiye'nin pek çok ilinden kalkan otobüsler sabah saatlerinde Maraş girişine ulaşabildi. Polisin ve Jandarmanın girişlerde otobüsleri tekrar tekrar durdurarak GBT kontrolü yaptı.

Valinin yapılacak mitingi yasaklamasına rağmen, miting düzenlemekte ısrar eden Alevi örgütleri yasağa rağmen yapılan katliamı yerinde protesto etmekte kararlıydılar. Yola çıkan bazı otobüsler, toplanma noktası olan Narlı Cemevi önüne geldi. Saat 11.00'de burada yapılan açıklamanın ardından Maraş'a hareket etmek için jandarma barikatına yönelindi.

Narlı-Maraş karayolu üzerine jandarmanın kurduğu barikat ile durdurulan kitle, jandarma ile uzun süre yaşadıkları tartışmalardan sonra, Aleviler ve devrimci kitle barikata yüklendi. Jandarma gaz bombaları ve coplarla saldırdı, bir süre çatışma yaşandı. Yaklaşık bin kişilik grup, Maraş'a gitmekte kararlı olduklarını belirterek, yola barikat kurdu. Sık sık "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Maraş Faşizme Mezar Olacak", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Dün Sivas'ta Bugün Maraş'ta Çözüm Faşizme Karşı Savaşta" sloganı atıldı. Bir süre devam eden gerginlikten sonra, jandarma yolda marşlarla halay çeken kitleye saldırdı ve insanları gözaltına almaya başladı.

İlk anda gözaltına alınan 2 kişinin geri bırakılması için kitle ısrarcı davrandı. Kitlenin kararlılığı üzerine 2 kişi serbest bırakıldı. Saat 14.00'e kadar yolda beklemeyi sürdürdü. Bu sırada katliamın yıldönümü için Avrupa'dan gelmiş olan heyet de Narlı Cemevi önünde bir basın açıklaması yaptı.

Yolu kapatarak süren bekleyiş ve yaşanan yeni bir arbedenin ardından 5 kişi daha gözaltına alındı jandarma tarafından. "Gözaltılar Serbest Bırakılsın" sloganları ile bekleyen kitle, arkadaşlarını almadan bir yere gitmemekte kararlı olduklarını belirttiler.

Gözaltına alınan 5 kişi akşam saatlerinde serbest bırakılırken, eylem "Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganları atılarak sonlandırıldı. □

BU HEPİMİZİN GELECEK MÜCADELESİDİR

Çağdaş Hukukçular Derneği, özel yargılama mahkemeleri (YGM) ve terörle mücadele yasasının kaldırılması için 13 Aralık Pazartesi günü saat 13.00'te İzmir Adliyesi C Blok önünde basın açıklaması gerçekleştirdi. Basın açıklamasını ÇHD adına avukat Nergiz Tugba Aslan okudu. "Evet, artık dur demek, durdurmak için başlıyoruz" diyen Çağdaş Hukukçular;

"Sizler; eşit, parasız, anadilde eğitim hakkı talep eden öğrencilerimizi tutukladınız. Sizler; HES'leri protesto edenleri tutukladınız. Sizler; saçlarını tıraş edenleri 'tanınmamak amacıyla tıraş ettiler' diye tutukladınız. Sizler; Kürt ulusuna özgürlük diyenleri tutukladınız. Sizler; sizin gibi düşünmeyen ve iktidarı eleştiren gazetecileri, yazarları, aydınları, akademisyenleri tutukladınız. Sizler; daha özgür ve demokratik, daha yaşanılabilir bir dünya isteyen ve bunun mücadelesini veren sosyalistleri tutukladınız. Yetmedi sizler; Kürtlerin, ezilenlerin, muhaliflerin savunmanlığını yapan avukatları tutukladınız... Sizler en temel insan hakkı olan yaşam hakkını hiçe sayanlarsınız. Sizler; düşünce ve ifade özgürlüğünü, Anayasasına, yasalarına yazıp onu yok sayanlarsınız. Sizler; düşüncelerin F Tipi hücrelere kapatıldığında yok olacağını sananlarsınız... Buradan tüm emekçilere ve ezilen halklara çağrı yapıyoruz. Bu hepimizin gelecek mücadelesidir. Biraraya gelme ve daha güçlü şekilde haykırma zamanıdır" dediler.

Okunan basın açıklamasından sonra YGM ve TMY mahkemelerinin kaldırılması için kampanya başlatacaklarını duyurdular.

Mücadele Birliği/İzmir

AVUKATLAR BARO'YU BASTI

Savunmaya Özgürlük Platformu üyeleri, (ÇHD, TUHAV, KAV, CAG, Demokrasi için Avukatlar) İstiklal Caddesi'ndeki İstanbul Barosu önünde 15 Aralık günü bir eylem yaptı. Açıklamayı yapan Avukat Fatma Elveren: "Savunma mesleğine yönelik bu vahim saldırıya sessiz kalan İstanbul Baro yönetimi, mesleğin saygınlığına da, hukukun demokratikleşmesi mücadelesine de insan

haklarını savunmak ve korumak işlevine de leke düşürmüştür. Mevcut baro yönetimi, 12 Eylül hukuksuzluğu ile cezaevinde bedel ödemek zorunda bırakılan Orhan Apaydın gibi bir baro başkanının mirasını taşıyamamış, onbinlerce üyesinin gücünü, mesleğin onurunu savunma yönünde değerlendirememiştir" dedi.

Avukat Fatma Elveren İstanbul Barosu yönetimini, şoven ve ayrımcı politikalarından ve 'devlet avukatlığı'ndan vazgeçmeye; tutuklanan 14 baro üyesi avukatı sahiplenmeye çağırıyor.

Avukatlar açıklamanın ardından baro binasına girerek, ruhsat verme törenini bastı, protestolarını burada da sürdürdü.

Tepki karşısında şaşkınlığa düşen Baro Başkanı Ümit Kocasakal ise, "Biz her zaman avukata da vatandaşın hakkına da hukukuna da sahip çıkıyoruz. Ama bunun dışında başka bir şeye sahip çıkmamız isteniyorsa o başka bir şey" diye konuştu. □

"ASGARI YAŞAMAK İSTEMİYORUZ"

Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nun ikinci toplantısının yapıldığı 15 Aralık 2011 Perşembe akşamı, DİSK Dev Sağlık-İş Üyeleri Kartal Meydanı'nda toplanarak AKP Kartal İlçe Örgütü'ne bir yürüyüş gerçekleştirdi ve asgari ücretin insanca yaşam seviyesine getirilmesini istedi.

"Asgari Yaşamak İstemiyoruz", "Gün Gelecek, Devran Dönecek AKP Halka Hesap Verecek", "Tayyip Sen Yaşa 660 Lirayla" sloganlarının atıldığı eylemde, basın açıklamasını Dev Sağlık-İş Sendikası Süreyyapaşa Hastanesi İşyeri Temsilcisi Funda Keleş yaptı.

Dev Sağlık İş açıklamasında hükümetin asgari ücrete 18 lira zam yapmak istediğini, birçok temel ihtiyaç kaleminde ise % 40'a varan zamların yapıldığını hatırlatarak, bunun yoksulluk demek olduğunu altını çizdi.

Ailelerle birlikte yaklaşık 40 milyon kişiyi doğrudan ilgilendiren, aslında tüm çalışanların ücretleri açısından temel kriter oluşturan asgari ücretin yaşanabilecek bir ücret olması gerektiğini ifade eden Keleş, Taşeron çalıştırmanın yasaklanmasını ve tüm güvencesiz çalıştırma biçimlerine son veril-

mesi gerektiğini ve asgari ücretler çalışanlar için elektrik, doğal gaz, su kullanımının asgari ihtiyaç sınırına göre ücretsiz olması yönündeki taleplerini belirtti.

Sabahları 06.00 09.00 saatleri ile 18.00 – 21.00 saatleri arasında ise ulaşımın ücretsiz olması gerektiğini belirten Keleş, eğitimde ise hiçbir ad altında para alınmaması gerektiğini, eğitimin okul dışı diğer giderlerinin de devlet tarafından karşılanması gerektiğini ifade etti.

Sağlık hizmetlerinin ise tümüyle parasız olması gerektiğini söyleyen Keleş, herkesi sermayenin yararına emekçilerin zararına olan politikalara karşı mücadeleye çağırarak insanca yaşayacak asgari ücret talebini yükseltmek için bugünden itibaren alanlarda olacaklarını bildirdi.

Yapılan basın açıklamasının ardından Balcalı Devlet Hastanesi'nde usulsüz ihaleye karşı çıktıkları için 27 yıla yargılanan sağlık emekçilerinin yarın görülecek duruşmasına destek vermek için Adana'ya gidenler uğurlandı. Yürüyüşe Genel İş Sendikası Anadolu Yakası Şube Başkanı Veysel Demir, Limter-İş Sendikası Genel Başkanı Kanber Saygılı, PSAKD temsilcileri ve siyasi partiler katıldılar. □

ARMINE-MODA STİLDE KAZANIM

Armine'ye fason üretim yapan Moda Stil'de zorunlu mesaiye kalmadığı için hiçbir hakkı verilmeyen ve bunun üzerine işyeri önünde direniş çadırı kurarak eyleme başlayan Yavuz Güneş'in talepleri Moda Stil patronu tarafından kabul edildi.

Moda Stil işçisi Yavuz Güneş, 13 Aralık günü saat 16.00'da işyeri önünde bir basın açıklaması yaparak çadırını kaldırdı.

Yaptığı basın açıklamasında 9 gündür Topkapı İşçi Derneği Çatısı altında gerçekleştirdiği Armine-Moda Stil direnişinin zaferle sonuçlandığını ve başta Moda Stil patronu olmak üzere, bölgedeki tüm tekstil patronlarının keyfiyet ve kuralsızlıklarına önemli bir darbe vurduğu belirtildi.

İlk günden itibaren sadece Armine-Moda stil patronuyla değil, Sultançiftliği bölgesindeki tüm işçilerle bir irade savaşına dönüştüğü, direniş çadırına peş peşe saldırılar yapıldığı ve kendisine destek veren işçilerin patronlar tarafından tehdit edildiği, buna rağmen çadırın ilgi odağı olmayı sürdürdüğü belirtildi.

Sonuç olarak Moda Stil'de kazanımın sağlandığı ve bu kazanımın tüm işçi sınıfına ait olduğu ve bunun daha büyük kazanımlarla taçlandırmanın bir görev olduğu belirtilen açıklamada, eyleme destek veren tekstil işçilerine ve emek dostlarına teşekkür edildi.

Basın açıklamasının ardından çadır kaldırıldı. □

MEHMET ATAY FOTOĞRAF ÖDÜLLERİ VERİLDİ

2 Temmuz 1993'te Sivas'ta Madımak Oteli'nde yakılarak ölümsüzleşen 35 aydın ve sanatçıdan biri olan fotoğraf sanatçısı Mehmet Atay adına Divriği Kültür Derneği tarafından fotoğrafa meraklı kişilerin teşvik edilmesi ve fotoğrafla çeşitli konuların işlenmesi amacıyla her yıl düzenlenen fotoğraf yarışması 11 Aralık Pazar günü sonuçlandı.

Bu yılki yarışmanın konusu "Kadın Emegi" olarak belirlenmişti. Bu yılın fotoğraf yarışmasına katılanlar objektiflere yansıyan emekçi kadınların fotoğraflarıyla bize kadının dünyasını yansıtmaya çalıştılar.

Mehmet Atay Fotoğraf Yarışması'nın bu seneki seçici kurulu ise fotoğraf sanatçıları Yusuf Güldalı, Ümit Karalar, Salih Mülâyim ve Sinan Keskin oldular.

11 Aralık 2011 Pazar günü İstanbul Beyoğlu'ndaki Muammer Karaca Tiyatrosu'nda saat 17.00'de başlayan bir etkinlik düzenlenerek hem yarışmacılara ödülleri verildi hem de Sivas Katliamı bir kez daha hatırlandı.

Tiyatro Simurg'tan Mehmet Esatoğlu'nun sunduğu etkinliğe 2 Temmuz 1993'te Madımak Oteli'nde yaşamını yitiren aydın ve sanatçıların yakınları, devrimci kültür sanat kurumları ve derneklerden temsilciler katıldılar. 2 Temmuz 1993'te yaşamını yitiren aydın ve sanatçılar bir kez daha anılarak onların mücadelesinin bugün de devam ettirildiği belirtildi. 2 Temmuz 1993'te ölümsüzleşen sanatçıların yakınları kısa konuşmalarla onların yaşama ve topluma bakışlarını ve mücadelelerini aktardılar.

Mehmet Esatoğlu, sanat alanında yarışmaların yapılmasının doğru olmadığını çünkü sanatın ve sanat eserlerinin yarıştırmayacağına değinerek, Divriği Kültür Derneği tarafından düzenlenen Mehmet Atay Fotoğraf Yarışması'nın amacının emekçiden, insandan yana olan bir mücadele yürüten Mehmet Atay'ın ve onun gibi haksızlıkların karşısında durmuş olan aydın ve

sanatçıların anılması ve fotoğrafa ilgi duyan amatör fotoğrafçıların objektiflerinin daha da güçlenerek, insana, emeğe yapılan haksızlıklara, bilinmesi gerekenlere çevrilmesi amacını taşıdığını belirtti.

2 Temmuz 1993'te Madımak Oteli'nin yakılması sürecini anlatan ve katliamda yaşamını yitirenlerin yakınlarıyla söyleşilerden oluşan yönetmen Ali Demir'in "Sivas 93" adlı belgeselinin gösterimi yapıldı.

Ardından tiyatro Simurg oyuncularını Sivas Katliamı ve Madımak Oteli'nde yitirdiğimiz aydın ve sanatçılara ithaf ettikleri bir "Sivas'tan Çıkan Anlatacak" adlı oyunu sergilediler. Oyunun ardından Mehmet Atay Fotoğraf ödüllerinin verilmesine geçildi.

Bu seneki Mehmet Atay Fotoğraf ödülleri, katılımcılara Sivas'ta ölümsüzleşen sanatçıların yakınları tarafından verildi. Fotoğraf sanatçıları Gülşah Şener, Adnan Küçüküsu, Hakan Kuyumcu, Turan Kaynar ve Kemal Küçükkoçkaya ve Ayışığı Sanat Merkezi'nde çalışmalarını yürüten Ayışığı Fotoğraf Atölyesi (AFA) de ödül alanlar arasındaydı.

Divriği Kültür Derneği tarafından düzenlenen etkinliğe Sevinç Eratalay da seslendirdiği türkülerle katıldı.

.....

"EMEK'LE SERMAYE UZLAŞMAYACAK"

Emek Sinemasının yıkılmaması için 24 Aralık Cumartesi günü yapılan ve binlerce kişinin katıldığı eylemde İstanbul Kültür Sanat Varyetesi, Beyoğlu İçin Mücadele İniyatı, Sinema Yazarları Derneği, Sinema Emekçileri Sendikası, İşçi Filmleri Festivali, Yeni Sinema Hareketi, İMECE- Toplumun Şehircilik Hareketi, Kamusal Sanat Laboratuvarı yürüyüşü düzenleyen kurumlar oldu. Yürüyüşte Nurgül Yeşilçay, Memet Ali Alabora, Tarık Akan ve Rutkay Aziz gibi oyuncular da yer aldı.

Taksim Tramvay durağından Emek Sineması önüne yapılan yürüyüş sırasında Starbucks, Demirören Alışveriş Merkezi yuhalandı, camlara yumurtalar atıldı.

Emek Sineması'nın önünde basın açıklamasını okuyan Deniz Özgür; Emek Sineması'nın Kültür ve Turizm Bakanlığı ve Beyoğlu Belediyesi başkanı tarafından yüzlerine karşı yıkılmayacağını söylediklerini ancak Beyoğlu Belediye başkanının Ahmet Misbah Demircan dün yaptığı açıklamada "salonun içindeki önemli bölümler söküldü, saklanıyor, bire bir kullanılacak" dediğini, ancak bunun yıkımın ta kendisi olduğunu söyledi.

Özgür; "Emek kolektif hafızamızın mekanıdır. Orada seyredilen filmler, kurulan hayaller, gidilen festivaller kadar adına yakışır şekilde 80 darbesi sonrası gerçekleştirilen ilk 1 Mayıs kutlamasının da mekanıdır Emek. AVM'ler içerisine sıkıştırılan sinema salonlarına, ticarileşen ve metalaşan sanatsal ve kültürel üretime karşı durmak, kenti ve kentsel mekanları sermayenin ve iktidarın elinden geri almaya yeltenmek, kamusalıyı yeniden telifuz etmeye ve kurmaya dair bir çabadır" dedi.

Açıklamadan sonra Emek Sineması önünde çadır kurularak, müzik-bando eşliğinde türküler şarkılar söylenerek sabaha kadar sürecek nöbete başlandı.

.....

Mersin Ayışığı'na Faşist Saldırı

Yaklaşık 3 ay önce açılan Mersin işçi ve emekçilerinin kültürünü ve sanatını üreten ve yayan Mersin Ayışığı Sanat Merkezi' ne 18 Aralık Pazar günü saldırı düzenlendi.

Saat 12.30 civarında Ayışığı Sanat Merkezi'nin kapısının açık olduğunu fırsat bilen faşistler girişteki panoyu ateşe vererek kaçmışlardır. Özellikle panodaki Deniz Gezmiş resimli kartpostalların yakılması devrimcilerin resimlerine bile tahammüllerinin olmadığını göstergesidir. Kısa sürede fark edilerek, yangın büyümeden söndürüldü. Olayın basit bir saldırı olmadığını ve bu tarz saldırıların arkasında kimlerin olduğunu biliyoruz. Çünkü bunu yapanların Sivas'ta 1993 yılında yakılarak katledilen 35 aydın ve sanatçının katillerinden farklı olmadığını biliyoruz.

Ayışığı Sanat Merkezi, Umudumuz Kavgada Kavgamız Sanatımızla şiarıyla çıktığı bu yolda bir çok saldırıya ve baskıya maruz kalmıştır. Bu saldırıların ne ilk ne de son olmadığını biliyoruz ve bu tarz saldırıların verilen kavganın haklılığının göstergesi olduğunu da.

**MERSİN
AYIŞIĞI SANAT MERKEZİ**

19 ARALIK KATLIAMINI UNUTTURMAYACAĞIZ!

MURAT ÖRDEKÇİ
ÖLÜMSÜZDÜR!

**KİM JONG İL
ÖLÜMSÜZDÜR!**

**YAŞASIN
KORE DEMOKRATİK
HALK CUMHURİYETİ**

